

PÁL APOSTOL LEVELEINEK SZELLEMI MAGYARÁZATA

ADELMA

IRÓMÉDIUM ÚTJÁN

A „REFORMIRENDE BLÄTTER” MÁSODIK KÖTETÉBŐL AZ
„ÉGI VILÁGOSSÁG” 1918-1921. ÉVFOLYAMAINAK NYOMÁN

Pál apostol rómabeliekhez írt levelének magyarázata

ELSŐ FEJEZET

ÉN, PÁL, akit Jézus Krisztus apostolának neveznek, oly időben írtam ezeket a leveleket, amikor a tudomány és a kultúra a földön még nagyon fejletlen volt. Ez az idő azonban a kinyilatkoztatások és az élénk szellemi közlekedés ideje volt, s az emberek ezt csodásnak nevezték.

Most tehát én, Pál, Jézus Krisztus szolgája, kit elhívott és megtérített a szellemi szózat, ma ismét eljöttem, hogy az akkoriban írt homályos szavaimat világosabban kifejezzem abban az időben úgy beszéltem és írtam, amint az nekem meg lett parancsolva. Sok olyat mondtam, aminek az értelmét nem ismertem, mert én csak mint médium működtem és mesterem Jézus volt. **Most ezért meg akarom magyarázni azokat a helyeket leveleimben, amelyek homályosak és alkalmat nyújthatnának a téves felfogásoknak, ezt pedig egy részemre kirendelt médium által cselekszem.**

Attól a naptól kezdve, hogy szellemmé lettem, mindmáig sokat láttam és sokat tanultam. Megismertem tehát már mindazokat a törvényeket, amelyeket annakidején csak sejtettem. Kezdjük meg tehát!

1. Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, elválasztva Isten evangéliumának hirdetésére.

2. Melyet eleve megígért az ő prófétái által a szentírásokban.

A próféták mindent megjósoltak, ami Krisztus idejében és azután történt. Ez nem csoda, hanem törvény, amelyet akkor csak sejtettem, éreztem, de meg nem magyaráztam. Ma megmagyarázzák ezt azoknak a kutatásai, akik a kinyilatkoztatásokkal és szellemnyilatkozatokkal foglalkoznak. A jövendőmondás adománya tehát nem csoda, hanem természetes adománya a szellemnek, annak egy szerve, avagy érzéke, amely az embernél az ő szellemének egyénisége szerint többé vagy kevésbé juthat kifejezésre. A próféták tisztult emberek, magasabb szférák szellemei voltak, akik az emberiség oktatása és javítása végett lettek a földre küldve. Ők szellemüknek szerveit avagy érzékeit a testbeöltözés dacára frissen megőrizték s így isteni igéket hirdetni és jövendölni tudtak. Az emberek azonban, akik az ő süllyedtségükben az isteni iránt való fogékonyságukat elvesztették, ezt az adományt csodának tekintik.

Azonban nemcsak a próféták jövendöltek. A pogányok, az egyiptomiak, a görögök, a föníciaiak és az ókor minden népének papjai és papnői, az álomfejtők, a középkor boszorkányai, a napjainkban élő kártyavetők: mindmegannyian jövendölnek egy és ugyanazon törvény erejénél fogva, ugyanazon szellemi érzék által, amely érzék azonban szellemük fokozata szerint magasabb vagy alacsonyabb értékű. A mai korban a tudomány és a kultúra sok tekintetben győzedelmeskedik, a szellemi adományokat azonban nem ismeri el. Éppen ezért jönnek ma a kinyilatkoztatások és szellemnyilatkozatok, hogy a tudomány és a vallás végre valahára egyesüljenek, hogy a tudomány ne legyen istentagadó, a vallás pedig ne hasson

butítólag az értelemre. A vallás a legmagasabb tudomány, a tudomány pedig a legmagasabb vallás legyen.

Ha ti a próféták szavát tisztelitek, meg ne vessétek azért az álomfejtők szavát, **hanem kutatások és az egyiknek igazságából és a másiknak hazugságából tanulságot merítsetek. Lássátok, hogy emitt az Isten igéjét hirdetik, ott a bukás és hazugság szavait szölik: mindkét helyen azonban egy és ugyanazon törvény szerint.**

3. *Az ő Fia felől, aki Dávid magvából lett test szerint.*

4. *A ki megbizonyított hatalmasan Isten Fiának a Szentség Lelke szerint, a halálból való feltámadás által, a mi Urunk Jézus Krisztus felől.*

Jézus eredete Istenből megerősítettik. Ő Isten Fia, azaz elsőszellem, amint azt János az ő evangéliumának magyarázatában, melyet ugyanezen médium útján közölt, már kifejtette. Jézus által kapja a szegény emberiség a kegyelmet és a világosságot, mert az Ő tanításai hozzák a szeretetet, a megváltást és az Istennel való kiengesztelődést.

11. *Mert kívánlak titeket látni, hogy valami lelki ajándékot közölhessek veletek a ti megerősítésekre.*

Én szívesen adtam volna nekik is abból a szellemi erőből, amely őket képessé tette volna arra, hogy szellemi befolyások részére médiumok legyenek, **mert ezek az adományok közölhetők átruházhatók kézfelvezés és ima által. Ez tény. Mert mi az élet mindenben? Úgy-e a szellem! Így tehát ennek kell az erősebbiknek lenni. Lássátok, az ima egy szellemi erő, a szellem akaratának kiáramlása.** Az embereknek azonban eszközökre és vezetőkre is van szükségük, hogy az ő szellemi erejüket egymással közölhessék. Ez a kézfelvezés, amely megkönnyíti az akaratnak, vagyis az imának behatását. Az adománynak, ennek a szellemi szikrának az éltetése és létesítése az ima által történik, az adomány fluidikus asszimilációja a kézfelvezésben van. A gyógyítások is ugyanezen a törvényen alapulnak.

14. *Én úgy a görögöknek, mint a barbárokaknak, úgy a bölcseknek, mint a tudatlanoknak adósa vagyok.*

Ezt mondtam saját tökéletlenségemnek és előző elkápráztatásomnak érzetében, érzetében annak, hogy az a világosság, az a megismerés, amelyet saját fonákságaim közepette nyertem, csak Isten kegyelme és szeretetadománya volt, aki ezt nekem, érdemetlen szolgájának nyújtotta.

16. *Mert nem szégyellem a Krisztus evangéliumát; mert Istennek hatalma az minden hívők üdvösségére, zsidónak először meg görögnek.*

Ez volt a hitvallásom akkor és ezerszerte erősebben akarom ezt ma előttem hangsúlyozni: "Krisztus igéje erő, és pedig a legmagasabb erő, mert üdvözíti és tökéletesíti azokat, akik benne hisznek".

17. *Mert az Istennek igazsága jelentetik ki abban hitből hitbe, miképpen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él.*

Jézus igéje igazságosságot tartalmaz. A hit több, mint amit róla magatoknak elképzelték, mert a hit öntudatosság, legmagasabb akarat és teremtőerőt fejleszt. Mindenki teremthet a hit által, mert a hit a teremtő erőt kifejleszti. Ez a hit sajátos tulajdonsága.

A 18. versből kezdve ennek a fejezetnek a végéig a szellembukás van leírva. Ábrázolja ez a leírás egy olyan szellemnek a bukását, aki a tisztának és jónak teremtett paradicsomi szellemből durva, érzéki, gonosz emberré lesz.

18. *Mert nyilván van az Istennek haragja mennyből, az embereknek minden hitetlensége és hamissága ellen kik az igazságot hamissággal feltartóztatják.*

Az „Isten haragja” nagyon emberies kifejezés. E helyett azt kellett volna mondanom, hogy az igazságosság, vagyis a bukásuk következménye eléri őket hamarosan.

23. *És az örökkévaló Istennek dicsőségét felcserélték a mulandó embereknek és madaraknak és négylábú állatoknak és csuszó-mászó állatoknak képmásával.*

Ebben a versben ki van fejtve, hogy a bukott szellemek Isten dicsőségét, vagyis ő magukat átváltoztatták egy érzéki világgá, amiből vad állatok, mérges növények, minden fájdalom, minden betegség, a durva emberré levés és a halál következtek. A legrégebb bölcészeti iratokban megtaláljuk ezt a teóriát, amely szerint az anyag és az érzéki világ a szellembukás következményei és ez az igazság.

MÁSODIK FEJEZET

1. Annakokáért menthetetlen vagy oh ember, bárki légy, aki ítélsz: mert amiben mást megítélsz, önmagadat kárhoztatod; mivel ugyanazokat műveled te, aki ítélsz.

Ezért oh ember, légy alázatos, ne ítélkezzél senki fölött! Lásd be, hogy te magad is csak mélyen süllyedt bukott szellem vagy, mert különben nem lettél volna érzéki emberré. Azelőtt az egyetértésben és szeretetben éltél, míg a kísértésnek nem engedted, és most itt élsz a meghasonlás világában, amely épp úgy, mint sok más világ, szintén a szellembukásnak, a bukott szellemek érzéki kívánságainak következménye.

9. Nyomorúság és inség minden gonoszt cselekedő ember lelkének, zsidónak először meg görögnek.

Miért mondom itt „először, főként a zsidónak?” Azokra gondoltam, akik okai voltak Jézus fájdalmas halálának, akik tudták és ma is tudják, hogy Ő a megígért Messiás, mindamellet lenézték és nem ismerték el. Most pedig azokra a gögös öntetszelgő írástudókra gondolok, akik még ma is csökönnyösen kitartanak a mellett a tévtan mellett, hogy Jézus nem volt a megígért Messiás, noha ők azt jóslataikból és számításaikból nagyon jól tudják, hogy más Messiás már nem jöhet. Ezen tévtan miatt örökkévalóságokig tartó felelősséget vettek magukra. A szomorúság és fájdalom őket fogja üldözni és nem azt a népet, amelyet elámítottak, mert ők Isten fiát gögből és makacsságból tagadják meg és mert akarattal fordítják el szemeiket az igazságtól.

10. Dicsőség pedig és tisztesség és békesség minden jót cselekedőnek, zsidónak először meg görögnek.

Dicsőség, tisztesség és békesség mindenkinek, de főként azoknak a zsidóknak, akik az előítéletet leküzdve, a kasztok láncait széttörve, magukat örömmel, vidáman Krisztus követőinek vallják, nyíltan az egész világ előtt.

11. Mert nincsen Isten előtt személyválogatás.

Az Isten előtt nincs tekintély. Oh emberek, ha ti látnátok, hogy milyen elvakultan hálnak meg azok, akik tekintélyes embereknek képzelik magukat! És ha átjönnek a szellemvilágba, azt hiszik, hogy Isten őket csak jobban fogja ismerni, mint a többi közönséges embert. Azonban látnátok csak, hogy tűnnek el, mikor észreveszik, hogy itt nem tudnak semmiről sem, ami a földön tekintélyes volt! A te címeid, a te méltóságaid - mindezeket itt nem ismerik! Csak a szellem jósága adhat itt szellemi tekintélyt, Isten és a szellemek előtt csak ennek van értéke.

12. Mert a kik törvény nélkül vétkeztek, törvény nélkül vesznek is el: és a kik a törvény alatt vétkeztek, törvény által ítéltetnek meg.

13. Mert nem azok igazak Isten előtt, a kik a törvényt hallgatják, hanem azok fognak megigazulni a kik a törvényt betöltik.

Azok, akik a törvényt nem ismerik, nem fognak annak alapján megítéltetni, hanem a szerint, amit ők jónak tartanak. Azok azonban, akik a törvényt ismerve, azt még sem követték, a törvény szerint fognak megítéltetni. Ne csak a szó, hanem a tett tanúskodjék a felől, hogy milyen a megismerésiek a jóban és az igazságban.

14. Mert mikor a pogányok, a kiknek törvényük nincsen, természettől a törvény dolgait cselekszik, akkor ők, törvényük nem lévén, önmaguknak törvényük.

Itt az Isten törvényéről beszélek, vagyis a törvény hangjáról, amelyet mindenki önmagában hord, és amely megmondja az embernek, hogy mi a jó és törvényes, vagy mi a rossz és ellentétes. Még emberi törvények nélkül is felismerhetők mindezek.

15. Mint a kik megmutatják, hogy a törvény cselekedete be van írva az ő szívükbe, egyetemben bizonyosságot tévén arról az ő lelkiismeretük és gondolataik, a melyek egymást kölcsönösen vádolják, vagy mentegetik.

Itt meg van mondva világosan, hogy mindenki érzi ezt a hangot önmagában, amelyet táplálnia és kiképeznie kell. **Hogy ez lehetséges még emberi törvények nélkül is, azt az ókorban számos férfiúnál láthatjátok, akik a kereszténység nélkül is úgy éltek és működtek, mintha gyermekkoruktól kezdve a szeretet tanában nevelődtek volna.** Látjátok, ez onnan van, mert a kereszténység isteni igazság, amelyet minden nemes és bölcs szellem önmagában hord.

HARMADIK FEJEZET

A ZSIDÓ NÉP az idők kezdetétől fogva hitt az Istenben. Az ókor összes népei közül az egyedüli volt, amely az egy Isten fogalmához ragaszkodott. Hitt a szellemeknek a halál után való fennmaradásában, azoknak többszöri testbeöltésében nem kételkedett, és igen sok isteni kinyilatkoztatásban részesült az ő prófétái, vagyis jámbor férfiak és nők által. Mégis mindezek dacára a zsidók többször meginogtak hitükben. Bálványokat imádtak és megfeszítették a Messiást. **Ők ismerték tehát a törvényt és mégis vétkeztek ellene úgy, mint azt az úgynevezett keresztények napjainkban teszik, akik szintén ismerik a törvényeket, és mégis vétkeznek ellenük!** Ennek folytán az elkövetett bűnük kétszeresen számít és ezért nincsenek semmivel sem előbbre a többiek felett, akik a törvényt nem ismerve tévelyegnek, csupán csak a kétszeres felelősségben.

Mindegy az, akár keresztény, akár zsidó vagy pogány, - az emberek mindannyian Istennek egy nagy családjához tartoznak, mindnyájan tökéletlen szellemek, akik azért vannak itt, hogy javuljanak és mindegyik ott javuljon az őt megillető helyen, abban az állásban, amelyet az ő szellemének fokozatos előrehaladása megkíván.

Ebben a fejezetben nem szükséges az egyes részeket külön megmagyarázni. János ugyanezen médium által az ő evangéliumának magyarázatában azokat az elveket, amelyek a mindenséget kormányozzák, már megmagyarázta. Én teljesen csatlakozom az ő kinyilatkoztatásához, nem tudnék annál többet vagy kevesebbet mondani, mint amit ő mondott.

Ez a fejezet arról szól, hogy egy kaszt vagy nemzet sem követelhet magának különös isteni kedvezményeket.

NEGYEDIK FEJEZET

1. Mit mondunk tehát, hogy Ábrahám a mi Atyánk nyert volna test szerint?

2. Mert ha Ábrahám cselekedeteiből igazult meg, van mivel dicsekedjék, de nem az Isten előtt.

Nagy szó az, dicsekedni Isten előtt! Mert látjátok, mi igen sokat vétkeztünk Isten ellen és eredetileg bírt első fokozatunkról lesüllyedtünk mélyen, még nagyon soká nem lehet itt szó a dicsekvésről! Ha mi azt az utat, amelyen önaratunkból buktunk, ismét meg akarjuk tenni felfelé: az csak saját javunkat szolgálja és még soká nem tekinthető dicsőségnek Isten előtt. Azért mondom, hogy ez a szó igen fontos és sokat jelentő.

4. Annak pedig, aki munkálkodik, a jutalom nem tulajdonítatik kegyelemből, hanem tartozás szerint.

Minden munka megkapja jutalmát; a jutalom itt nem kegyadomány, hanem természetes következmény, a munka joga. De nemcsak az, aki műveket hoz létre, vagyis a művek létrehozatalának ténye által bizonyítja be hitét, kapja meg jutalmát azaz a jogát, hanem az is, aki hisz, e benső erő vagyis hite által megnyeri az ő jogát, az ő jutalmát.

8. Boldog ember az, akinek az Úr bünt nem tulajdonít.

Ez azt jelenti, hogy boldog az, akinek Isten az ő hitéért, az ő meggyőződéséért a bünt megbocsátja, mert a hit kitöröl minden bünt, az a legnagyobb szellemi erő.

ÖTÖDIK FEJEZET

Első szavaim ebben a fejezetben nem szorulnak magyarázatra. Jézusban való hitem most még sokkal dicsőségebb! Sokat tudnék nektek elbeszélni az Ő világosságáról, és fényességéről, az Ő bölcsességéről, szeretetéről és erejéről, de az emberi szavak ehhez gyengék! Igen, én tudom, én látom azt, hogy mily végtelen az Ő megváltó ereje és milyen boldoggá teszi azt, aki ebben hisz. Ne csúfolódjatok és ne gúnyoljátok, mert a földi élet rövid, az örökkévalóság pedig hosszú! Ti meg fogtok győződni erről az igazságról! Higgyetek, higgyetek óh emberek Krisztus megváltó erejében, amelyre a szellemvilágban szükségetek lesz!

14. Úgy de a halál uralkodott Ádámtól Mózesig azokon is, akik nem az Ádám esetének hasonlatossága szerint vétkeztek, aki ama következőnek kiábrázolása vala.

Én Ádámot képletileg Jézushoz hasonlítottam. A bukás előtti Ádám, a paradicsom Ádámja képe, hasonlatossága a mindig tisztán maradt elsődszellemnek, Jézusnak. Mivel azonban a szellemek egy része elbukott, az egész mindenségnek át kellett érezni ezt az átváltozást, mert a törvényből való kilépésük új rotációt, új képződéseket követelt; ezért mondom én neki:

15. De a kegyelmi ajándék nem úgy van, mint a bűneset; mert ha amaz egynek esete miatt sokan haltak meg, az Isten kegyelme és a kegyelemből való ajándék, mely az egy ember Jézus Krisztusé, sokkal inkább elhatott sokakra.

Hogy egynek a kihágása miatt, mindnek kell szenvedni, és hogy azért, mert egy vétkezett, ezután mindnek fel kell venni a halált, a testet, a testbeöltözéseket; a bukók szenvedések árán, a tisztánmaradottak győzelemmel mint Messiások. Ha tehát a szellembukásnak halál, átváltozás és testbeöltözés volt a következménye, akkor a tisztán maradtoknak győzelme boldogság és a mindenséget fenntartó harmónia jutott osztályrészül. Mert miként a szellemek egy részének bukása nyomort és anyagot szült, úgy a törvényhez való ragaszkodás és állhatatosság a szellemek másik része számára a megváltást és az átszellemülést hozta létre.

A következő versek mind erre vonatkoznak. Ahol az esés mély volt, ott a mentés is hatalmas volt, mert különben megsemmisülés következett volna be, Isten azonban az Ő teremtményei közül egyet sem enged elveszni.

Ha tehát a bukó szellemek zűrzavart, chaoszt, sűrűsödést hoztak, úgy a törvényes szellemek működése kibontakozást, rendet és ritkulást eredményezett. Mert így rendelte ezt az Atya szeretete és bölcsessége.

HATODIK FEJEZET

Helytelen cselekedet volna a bűnben megmaradni azzal a céllal, hogy a kegyelemnek minél nagyobb mértékben lehessünk részesei. Mi a kegyelmet csak saját erőink megfeszítésével vonjuk magunkhoz és csak akkor ismerhetjük fel, ha annak velünk való közlését jóakaratumk által lehetővé tesszük, vagyis ha már nem élünk a bűnben, hanem a megbánásban és bűnhődésben. **Ha azonban a bűnben megmaradunk, akkor a kegyelem hatástalanul halad el mellettünk.**

3. Avagy nem tudjátok-e, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg?

Mi Krisztusba és az Ő szenvedésébe keresztelkedtünk. Mivel Ő a hivatalát a szenvedéssel fejezte be, azért mindazok, akik Benne hisznek, részesei lesznek ennek a szenvedésnek, de részesei lesznek az ő szellemi dicsőségének is. Így halunk meg Ővele, hogy azután Őbenne támadhassunk fel.

Vele együtt ünnepeljük meg a feltámadást és az újra megjelenést a halál után. Minden szellem feltámad halála után és megjelenhet azután a földön újból szereteteinek. Ha mi Jézushoz hasonlóan halunk meg a földön, akkor Hozzá hasonlóan jelenhetünk meg a halál után. Nekünk hozzá hasonlóknak kell lennünk, minden emberit és bűnöst a mi rajtunk van, keresztre kell feszítenünk, hogy miként Ő, szellemileg átváltozhassunk.

7. *Mert aki meghalt, felszabadult a bűn alól.* Aki meghalt, az már nem bűnözhet a test által, hanem az emberi büntől ki kell magát szabadítani és számot kell adnia az ő emberi életéről.

A halál, vagyis a testbeöltözés, az ember, az érzékek nem uralkodtak Jézus felett. Ő nem volt szolgájuk, hanem csak felvette a testbeöltözés által mindezeket földi küldetésének betöltése céljából. Ő uralkodott mindezekben és az emberiségnek ebben példát mutatott.

10. *Mert hogy meghalt, a bűnnek halt meg egyszer; hogy pedig él, az Istennek él.*

Ő eltévelyedett embertestvérei iránt érzett szeretetből bűneik bocsánataért halt meg. Valójában pedig ott él Ő Atyjánál az Istennél, ahol az ő országa van és Ő általa jutunk mi ebbe az országba.

11. *Ezenképpen gondoljátok ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban.*

Ti is emberek, haljatok meg a test számára. Tökéletesítsétek szellemeteket olyan mértékben, hogy szellemetek tisztítására ne legyen már többé szükségtek semmiféle testbeöltözésre és halálra.

13. *Se ne szánjátok oda a ti tagjaitokat hamisságnak fegyvereiül a bűnnek; hanem szánjátok oda magatokat az Istennek, mint a kik a halálból életre keltetek, és a ti tagjaitokat igazságnak fegyvereiül az Istennek.*

Használjátok fel az emberi testet, a földi életet szellemetek javulására és lépcsőfoknak az Istenhez, de nem fegyverül ő ellene.

14. *Mert a bűn ti rajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.*

Akkor a bűn már nem bánthat benneteket, mert szellemi erőtök megbirkózik vele. Az az ember, aki a jóban gyakorolja magát, olyan erős lesz, hogy egy légió gonosz szellem sem lenne képes arra, hogy neki árhasson vagy őt gyengítse, mert egy igaz hatalmasabb ezer gonosznál.

17. *De hála az Istennek, hogy jóllehet a bűn szolgálói voltatok, de szívetek szerint engedelmesskedtek a tudomány azon alakjának, amelyre adattatok.*

Adjatok hálát az Istennek ti, akik az ígét halljátok, és útban vagytok annak követésére. Soka-sítsátok meg ezt önmagatokban, hogy ismét Isten gyermekei legyetek.

23. *Mert a bűn zsoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Jézus Krisztusban.*

Olvassátok az utolsó versét e fejezetnek, amely méltóan fejezi be szavaimat. A halál, a szégyen, a gyalázat, az oktalanság és megvakultság a bűn következményei. A jónak pedig a bölcsesség és az igazság tökéletes megismerése a következménye.

HETEDIK FEJEZET

1. *Avagy nem tudjátok-e atyáim fiai, mert törvényismerőkhöz szólok, hogy a törvény uralkodik az emberen, a míg él?*

AZ ISTENI természettörvény nemcsak addig uralkodik az ember fölött, amíg ez a földön él, hanem uralkodik a szellemek fölött is folytonosan. Minden ez által él és átváltozik, mert a természettörvény Isten bölcsességének, legmagasabb értelmének és szeretetének a kifejezése.

3. *Azért tehát az ő férjének életében paráznának mondatik, ha más férfihoz megy; ha azonban meghal a férje, szabaddá lesz a törvénytől, úgy, hogy nem lesz parázna, ha más férfihoz megy.* Itt a mózesi törvényre gondoltam, amelynek dogmáitól Krisztus követői felszabadították magukat, mert azok már elavultak és időszerűtlenek voltak.

5. *Mert mikor a testben voltunk, a bűnök indulatai a törvény által dolgoztak a mi tagjainkban, hogy gyümölcsözzenek a halálnak.*

6. *Most pedig megszabadultunk a törvénytől, minekutána meghaltunk arra nézve, amely által lekötve tartattunk; hogy szolgáljunk a léleknek újságában és nem a betű óságában.*

Itt ismét az örök törvényre gondoltam. Keressük mindenben az isteni, a maradandó törvényt, az örök szellemi természetet, nem pedig az átmeneti törvényt a testnek és az érzékeknek.

Mózes törvényei isteni eredetűek voltak, Isten adta ezeket neki és közvetlen szellemírás által juttatta azokat hozzá a Sinai hegyen. Ehhez hasonló nyilatkozatok, amelyek ilyen magas szellemek által végeztetnek, Isten rendeletéből történnek és az ő atyai szeretetéből folynak.

A mi isteni igazság, az nem múlik el soha. Azért a tízparancsolat, amelyet Isten direkt szellemírás által küldött Mózesnek, még ma is alapbástyáit képezi minden műveit nép törvényeinek. A zsidó vallás és a kereszténység is hitének főtörvényeként őrizte meg. Krisztus pedig újonnan megerősítette ezeket a parancsolatokat és egyetlen egyet sem vett el azokból.

Az ókor többi népei is alkottak maguknak törvényeket. Ezeket papjaik és papnők ismertették velük, és Isten parancsaiként hirdették. Ezeket azok tényleg médiumi úton, szellemektől kapták, akiket isteneknek neveztek. **Így minden törvény eredetére nézve szellemközlés, emberi hozzáadással keverve. Keressétek ki ezért minden törvényből annak ősmagját, alapigazságát és tartsátok meg azt, az emberi hozzáadásokat azonban, ha azok a kapzsiságot, a becsvágyat, a büszkeséget és uralomvágyat nevelik, hagyjátok el.**

A törvény által határok lettek felállítva az ember cselekedetei számára. A törvény mindent jóra és rosszra oszt fel. Mégis soha sem a törvény az oka a bűnnek és a törvény áthágásának. A törvény csak szükséges korlát a bűn ellen. Az ember tehát nem a törvény miatt vétkezik, hanem azért, mert nincs hite arra nézve, hogy a bűnnek rossz következményei vannak.

8. De a bűn alkalmat vévén, a parancsolat által nemzett bennem minden kívánságot; mert törvény nélkül holt a bűn.

A törvény nélkül természetesen annak áthágása sem lett volna lehetséges, de a rossz azért jelen volt, a törvény tehát annak már csak az utolsó nevét adja az „áthágás” kifejezéssel. A tény már jelen volt és ítéletét is meg kapta az emberben rejlő örök törvény, a lelkiismeret által. Az emberi törvény tehát, mint a bűn és az azt elítélő lelkiismeret következménye, szükségszerűen keletkezett.

9. Én pedig éltem régen a törvény nélkül: de ama parancsolatnak eljövételével felelevenedék a bűn. Ez a vers sok olyan ferde nézetre szolgáltathat alkalmat, mintha a hibáknak és bűnöknek minden vétkét a törvényre lehetne háritani. Ez azonban nem áll. Mert legelőször az emberben levő lelkiismeret ítél, ez a benne élő automatikusan ítélő törvény, a melynek képére a szellemi és a földi törvények is alkottattak.

Az ember ismeri az emberi törvényeket, tanulmányozza a természettörvényeket és a lelkiismeret által az isteni törvények megismeréséhez jut. A durva ember számára való az első, a tudós számára a második, a harmadik pedig a bölcs számára.

10. Én pedig meghalék; és úgy találtaték, hogy az a parancsolat, mely életre való, nékem halálomra van.

11. Mert a bűn alkalmat vévén, ama parancsolat által megcsalt engem és megölt általa.

Itt ismét a mi eredetünkre gondolok, a midőn azt mondom, hogy „ama parancsolat által ölt meg engem”. Az örökélet törvénye, a mi a szellemben van, megölt engem, azaz emberré lettem általa és ennek folytán meg kell kóstolnom a testi halált, hogy bűnhődjek és szellemileg újjászülethessek. Tehát nem a jó törvény volt az oka a halálnak, avagy a földi testbe való beöltözésnek, hanem az én szellemi bukásom.

14. Mert tudjuk, hogy a törvény lelki, de én testi vagyok, a bűn alá rekesztve.

Mert egy szellemi törvény kormányozza a mindenséget, én azonban átengedtem magamat ezen törvény ellentétének, a kísértésnek, amely az érzékiséghez és a halálhoz vezet, ennek folytán a halál és a testi törvények által kell megtisztulnom és azután szellemileg újjászületnem.

15. Mert amit cselekeszem, nem ismerem: mert nem azt művelem, amit akarok, hanem a mit gyűlölök, azt cselekeszem. A bukás által a szellemek az érzékiségbe estek, ami eredetükkel teljesen ellentétes, ők ugyanis a testiségbe és a halálba süllyedtek, ami éppen az ellenkezője a szellemnek és az örök életnek. Ezért vagyunk abban, amit gyűlölünk, amit szellemünk az ő lényegiségénél fogva megvet, ami nekünk a szenvedés által kínokat okoz.

17. *Most azért már nem én cselekszem azt, hanem a bennem lakozó bűn.*

Én magam, a szellem, nem akarom a rosszat, csak a szellemi bukásom, a test akarja azt.

18. *Mert tudom, hogy nem lakik én bennem, azaz a testemben jó; mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom.* Testemnek nevezem itt azt a fluidikus megsűrűsödést, ami a szellemem körül a bukás folytán képződött. Ez megsűrűsödése az ideg-szellemnek, ami által a szellemek maguknak fluidikus érzékeket, az anyaggal való egyesülést, testeket alkottak. Ez a test iránt való szeretetet, ami a szellemben keletkezett, aki a testet tulajdonképpen gyűlöli.

21. *Megtalálom azért magamban, ki a jót akarom cselekedni, ezt a törvényt, hogy a bűn megvan bennem.*

Innen van az emberben két hang: a jó és a rossz; az eredeti szellemi törvény és a bukás törvénye. A szellem jól akar, a bukás akarja a rosszat; az egyik isteni, a másik érzéki; az egyik állandó, a másik mulandó.

22. *Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint.*

A belső ember, az isteni eredetű szellem, a világosság szikrája, mindig újból és újból a világosság felé törekszik, ha mégoly elhomályosult is a bűn és a bukás folytán. Nincs boldogsága, nincs békessége az embernek addig, míg a szellem nem győzedelmeskedik, és meg nem semmisíti a bukás sűrűsödéseit és az érzékiséget. **Ebből azt a következtetést vonjátok le, hogy csakis a szellem, aki szabad akarattal, értelemmel és szeretettel volt felruházva, oka a bukásnak és az azzal járó következményeknek.**

24. *Oh én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?*

25. *Hálát adok Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus által. Azért jóllehet én az elmémmel az Isten törvényének, de testemmel a bűn törvényének szolgállok.*

Ebben a pillanatban úgy tűnik fel, mintha minden rosszal, egyedül a testre akarnék hátrítani s így a szellemet minden felelősség alól kivonni. Ezt azonban nem lehet megtenni, azért az ilyen felfogás teljesen hamis és veszélyes. A szellem és a lélek elválaszthatatlanul egyek és habár a fluidikus megsűrűsödés a bukás után az utóbbi által történik, mégis a szellem az ágens, aki azt akarja.

NYOLCADIK FEJEZET

MINDAZOK, akik Jézus Krisztus tanításai szerint a szeretetben és jóságban élnek, megtisztulnak a bukástól, mert a szellem törvénye éltet és tökéletessé tesz, mint amilyen Jézus; csak a bűn törvénye hozza a halált. Ami a földi törvények számára lehetetlen volt, t. i. a szellemeket megmenteni a gonosztól és kiengesztelni a jóval, azt elvégezte Isten, Jézusnak, az ő Fiának áldozata által. Isten küldte le Őt erre a Földre, hogy az embereket megváltsa és megmentse minden kintól.

4. *Hogy a törvénynek igazsága beteljesüljön bennünk, kik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint.*

Hogy ne a test kívánságai szerint járjunk, hanem a lélek parancsai szerint.

6. *Mert a testnek gondolata halál; a lélek gondolata pedig élet és békesség.*

A halál mindig a test képmása, a szellembukás következménye; az élet a szellemben rejlik, aki örökké megmarad.

7. *Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmességek, mert nem is teheti.*

A test nem tartozéka a szellemnek, csak bukásának következménye. De alá van vetve az isteni törvénynek, annak engedelmességek tartozik, és keresztül kell haladnia a törvényes tisztulási fokozatokon.

11. *De ha Annak a Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, meg eleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő ti bennetek lakozó Lelke által.*

"A ti halandó testeteket életre kelteni" - ez ismét olyan mondat, amelyet a ti teológusaitok hamisan értelmeztek. Az a test, amelyet a földön levetünk, csak képletesen ünnepli feltámadását e szavak szerint, tényleg azonban feltámad a szellemtestben, az idegszellemben, amely a szellemnek az alakját képezi, amely számára a szellemesülését jelenti a levetett földi testnek. A test feltámadása egy képlet, amely igazsággá válik a szellem lényegiségének formájában. **A test feltámadása tehát annak szellemesülését jelenti. A levetett test ezután mint anyag még tovább él, kukacokká és porrá átváltozva.** Ami állati és anyagi volt, az ismét visszatér az állatiasságba és anyagiasságba. Azért vagy te ember ismét Ugyanaz az egyéniség a testi halál után, aki az előtt voltál!

15. Mert nem kaptatok szolgaság lelkét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Lelkét kaptatok, aki által kiáltjuk: Abba, Atyám!

Mi nem vagyunk béresek, nem vagyunk öntudatlan lelkek, nem ugyanaz az életelv (principium) éltet bennünket, ami az állatokat élteti. Mi Isten gyermekei vagyunk, szellemek, Óbelőle származtunk, azért kiáltunk így fel: "Abba!" (Atyám) Krisztus is tanúskodik arról, hogy mi Isten gyermekei vagyunk, mert azt tanítja nekünk, hogy úgy imádkozzunk az Istenhez: "Mi Atyánk!"

17. Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.

Ő magát Isten fiának nevezte, az embereket pedig testvéreinek, tehát mi is örökösei vagyunk Krisztus országának. Szívesen tőrjünk tehát minden gúnyt, csúfolódást és üldözést, a mi hitünkért itt, a bukás és testiség világában, hogy egykor Krisztus világában megdicsőülhessünk. Igen, ti felszabadultok a föld szolgálata alól, az emberek szolgasága alól, ha szellemeteknek erre a kancsukára már nem lesz szüksége többé. **Szabadítsátok fel tehát magatokat az erkölcs és értelem által, szellemi újjászületésetek vagyis javulástok által; de ne háború, vérontás vagy lázadás segítségével.**

22. Mert tudjuk, hogy az egész teremtett világegyetemben fohászokodik és nyög mind idáig.

Világosságra, szellemesülésre és halhatatlanságra vágyakozik a természetben minden teremtmény. A virág feltekint az égboltozatra, a sas belenéz a napsugarakba, minden feléled a lények Atyjában és megnyeri a halhatatlanságot. Mennyivel inkább megnyerjük azt mi emberek és szellemek, akik Isten szelleméből lettünk alkotva s így elsőlények vagyunk a teremtésben. Mi is vágyakozunk a bűneinktől való megszabadulás után.

26. Hasonlatosképpen pedig a Lélek is segítségére van a mi erőtlenségünknek. Mert azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk; de maga a Lélek esedezik mi érettünk kimondhatatlan fohászokodásokkal.

A mi testünk sohasem tudna imádkozni, szellem nélkül értelmetlen lény lenne. A szellem az, aki tanít bennünket, hogy az imádság és gondolat szárnyán felemelkedjünk Istenhez és abba az országba, ahonnan eredtünk, ahonnan bűnbeesésünk által elszakadtunk, amely után azonban még mindig vágyakozunk, és amelyet ismét el kell érünk.

29. Mert akiket eleve ismert, eleve el is rendelte, hogy azok az ő Fia ábrázatához hasonlósak legyenek, hogy ő legyen elsőszülött sok atyafi között. Ismét halljátok, hogy Jézus az elsőszülött közöttünk, Ő több mint az emberszellemek, mert Ő már mielőttünk létezett.

KILENCEDIK FEJEZET

EBBEN a fejezetben vannak egyes helyek, amelyeket helyesbítenem kell. Mint szellem sok aggodalmat okoztak nekem az ebben előforduló homályos részletek, mert azokat hamisan értelmezték. A 16—23-ik versig olvasva, azt hinné az ember, hogy Isten kétféle szellemet teremtett: becstelent és dicsőségest.

1. Igazságot szólok Krisztusban, nem hazudok, lelkiismeretem velem együtt tesz bizonyosságot a Szent Lélek által,

2. *Hogy nagy az én szomorúságom, és szüntelen való az én szívemnek fájdalma.*

Abban az időben az akkori tudásomnak megfelelően szóltam, mert nem értettem jobban. Azonban, mióta szellem vagyok, sokat tanultam és tudásban gyarapodtam. Én, ki régebben üldöztem Jézust, amiért később állandóan nagy szívfájdalmaim voltak, ami a 2-ik versből is kitűnik — lelkiismeretem és a szent Lélek szerint beszéltem. Szellemi sugallat alapján beszéltem, mert attól a naptól kezdve, hogy Jézus szavát hallottam, füleim mindig nyitva voltak az Ő szavára és a jó szellemek sugallatára. **De a saját gondolataim és saját szellemem is működött eközben, átcsillant néha-néha még a régi Saulus is, vagyis az én saját gondolataim és érzéseim, amint ez minden médiumnál meg szokott történni, tehát nemcsak a magas szellemek sugallatait és nyilatkozatait adtam le, hanem saját gondolataimat is.**

16. *Annakokáért tehát nem azé, a ki akarja, sem azé, a ki fut, hanem a könyörülő Istené.*

Bár Isten kegyelmétől függ minden, mégis sok függ az emberi akarattól is, mert ha az ember tiszta jóakarattal bír, akkor egyesül az Istennel és erőt nyer Tőle.

17. *Mert azt mondja az írás a Faraónak, hogy: Azért támasztottalak téged, hogy megmutassam benned az én hatalmamot, és hogy hirdessék az én nevemet az egész földön.*

Sokszor mélyen bukott, alantas szellemek lesznek a földön testbeöltözve, akiknek itt az ő szellemi tisztulásuk végett nagy bűnhődéseken és vezekléseken kell keresztül menniök. Ezek próbálják és megfélekeznek a többi embereket. Ilyen volt Fáraó is.

18. *Annakokáért akin akar könyörül, akit pedig akar, megkeményít.*

„Megátalkodottá, keménnyé teszi azt, akit akar”, ez teljesen elferdített, hamis és emellett nagyon veszélyes állítás. Isten senkit sem keményít meg. A bűn, a szellem saját rosszakarata keményíti meg a szellemet. A keményszívűek itt ezen a földön lesznek megfenyítve és megpróbáltatást képeznek a többiek számára. A visszasság és ennek ellentéte egymással szembe helyeztetnek. A mindenható Atya olyan törvényeket alkotott, amelyek még a bűnöst sem engedik elveszni és amelyek még a gonoszt is a jó céljaira tudják felhasználni, hogy a rossz ezáltal javuljon.

19. *Mondod azért nekem: Miért fedd hát engem? Hiszen az ő akaratának kicsoda áll ellene?*

20. *Sőt inkább kicsoda vagy te óh ember, hogy versengsz az Istennel? Avagy mondja-é a készítmény a készítőnek: Miért csináltál engem így?*

Isten minden szellemet egyformának teremtett és pedig jónak és tisztának. Ezért nincs joga a bűnösnek azt mondani: „Istenem, miért alkottál engem ilyené?” Te magad tetted azzá magadat a mi vagy. Tekints fel a tiszta szellemekre, a jó és nemes emberekre: ez voltál te is kezdetben, ilyen volt a te eredeted, mielőtt a kisértő szózatnak és a bűnnek engedelmessédtél. Isten jósága és kegyelme az, hogy még megtartja a bukott szellemeket és nekik fokozatokat és lehetőségeket teremtett, hogy eredeti tiszta állapotukat visszaszerezhessék.

21. *Avagy nincsen-e a fazekasnak hatalma az agyagon, hogy ugyanazon gyuradékból némely edényt tisztességre, némelyt pedig becstelenségre csináljon?*

Aggódva szemlélem, hogy mit csináltak az emberek az ezután következő versek tartalmából, mert ezek úgy hangzanak, mintha Isten jó és rossz szellemeket teremtett volna. Nem tudom eléggé hangsúlyozni előttetek, hogy ez nem áll. Isten türelmes a gonoszokkal szemben. Ezek bűnhődésük által a büntetés és a kiegyenlítődség törvényének példáit mutatják, ők maguk pedig szükségszerű türelempróbái és megpróbáltatásai a többi szellemeknek. Oly bölcsen van minden elrendezve, hogy még a rossz is a jónak szolgál azok által a fájdalmak által, amelyeket okoz. Például egy zsarnok, kegyetlen szellem, mint fejedelem testesül a földön. Ez megfenyíti az ő népét, az ő keményebb természete sok embernek büntetésül és bűnhődésül szolgál. Saját szelleme javulás és bűnhődés céljából lett a földre küldve. Sok ellentmondással és megaláztatással találkozik életében és esetleg gyilkosságnak esvén áldozatul, nehéz bűnhődésen megy keresztül. Kegyetlensége egy egész népet megfenyített, amelynek azonban erre a fenyítésre szüksége volt. Ez tehát egyszerre két célt szolgált. Természetesen az egyes szellemet nem jutalmazták s nem dicsérik meg azokért a megpróbáltatá-

sokért, amelyeket felebarátjának okozott rossz tettei által, mert az az általános jó cél, amelyet az ilyen fenytések szolgálnak, a tisztulás törvényének hatáskörébe tartozik. Csakis így értelmezzétek ezt a fejezetet.

TIZEDIK FEJEZET

1. *Atyámfiai, szívem szerint kívánom és Istentől könyörgöm az Izrael üdvösségét.*
2. *Mert bizonyosságot teszek felőlük, hogy Isten iránt való buzgóság van bennük, de nem megismerés szerint.*
3. *Mert az Isten igazságát nem ismervén, és az ő tulajdon igazságukat igyekezvén érvényesíteni, az Isten igazságának nem engedelmeskedtek.*
4. *Mert a törvény vége Krisztus, minden hívőnek igazságára.*

Az 1-4. versben bemutatom a zsidóknak, hogy nincs igazuk, amidőn az Isten küldöttében, Krisztusban nem hiszek. Ezeket a szavakat még ma is így intézem hozzájuk. Ha a zsidók népe hajdan az Istenben való hitnek hordozója, a szellem hallhatatlanságában és a túlvilági életben való hit támasza volt, úgy azzal a hittel még a hiányzó harmadikat t. i. a Jézusban való hitet is egyesítenie kellene, hogy hitben tökéletessé lehessen. Ez a megismerés azonban hiányzik a zsidóknál és a szellemek ezreinek merev álláspontja még a szellemvilágban sem engedi meg a Krisztus isteni küldetésében való hitet. Innen van az a sok Krisztusellenes nyilatkozat az egyes spiritiszta körökben. Pedig mondom nektek, hogy végül minden szellem elfogja ismerni Krisztus magasztosságát, isteni lényét és megváltó erejét, mely Őt minden más szellem fölé helyezi.

Sajnos, ma még sok spiritiszta kör van, amely elpártolt a Krisztusban való hittől, az Ő isteni lényének és erejének megismerésétől és találkoznak olyan tudatlan szellemek is, akik nekik Krisztusról hamis dolgokat mondanak, sőt annyira is viszik megátalkodottságukat, hogy az Ő nevét használják fel arra, hogy hazug szavaiknak hitelt szerezzenek. **Aki ilyen szellemeknek hisz, aki nyilatkozataikat meghallgatja anélkül, hogy ezért őket felelősségre vonná, nagy hibát követ el, mert az új szövetség és Krisztus szavai előtte állanak és ez kell, hogy az igazság zsinórmértéke és próbaköve legyen minden spiritiszta számára a szellemek nyilatkozataival szemben.**

Ezt azért említem fel, mert a mai korban a szellemközlekedés terjedésével alkalom nyílik mindenféle spiritiszta körök keletkezésére, tekintet nélkül a résztvevők vallására. Krisztus lényegiségét és megváltó erejét tehát mindig a legmagasabb szempontból tekintsétek és törekedjétek arra, hogy hasonlók legyetek Hozzá a jócselekedetekben, akkor hasonlók lesztek Hozzá erőben és bölcsességben is. Ismerjétek fel a három szellemi princípiumot: az örökkévaló Istent, a teremtőt; szellemének elsődeit vagyis rátok nézve első sorban a megváltó Jézus Krisztust, Istennek fiát, aki az Atyától jött és létezett már akkor, mikor ti még nem léteztetek, mikor még a rossz sem létezett és aki eljött azért, hogy titeket megváltson, titeket, kik a harmadik szellemi princípiumot képezitek és szellemek vagy Isten gyermekei vagytok.

TIZENEGYEDIK FEJEZET

A ZSIDÓK konoksága a pogányok közé vezetett bennünket, akiknek mi Isten igéit és Krisztus megváltó erejét hirdettük. Ők pedig akik nem látták a Mester műveit, hittek a szavaknak és a tanításoknak és nemsokára erkölcsileg is magasabban álltak a zsidóknál. „Mi tulajdonképpen ez a megváltó erő?” - fogják sokan kérdezni. A megváltó erő elsősorban Isten kegyelmében és a meghallgatásban van, másodsorban Krisztus szeretetében és jóságában, harmadszor saját hitünkben és Krisztus tanításának követésében. Kiált fel teljes szívedből: „Hiszek tebenned Krisztus és hiszem, hogy mellettem vagy, hogy megmentsz és megváltasz engem!” Ha ezt megteszed, meg fogod érezni és meg fogsz győződni ennek a felhívásnak szellemi hatásáról.

Ebben a fejezetben dicsérem Isten szeretetét, jóságát és kegyelmét, amely minden népnek világít. Hajdan úgy tetszett, mintha a zsidó nép Isten különös kegyelmével megáldott nép lenne, de jött a kereszténység és monda: "Mindnyájan hivatottak, Isten az Atyja az egész emberiségnek, Krisztus az egész emberiségért halt meg!" **Sajnos, a keresztények nem maradtak meg hűséggel ebben a hitben és a megkereszteltek közül sokan nem keresztények! Ezzel szemben sok zsidó van, aki keresztény az ő hite és meggyőződésében.**

TIZENKETTEDIK FEJEZET

EZ A FEJEZET sokat tanít azok közül a dolgok közül, amelyek ma a spiritizmusban, a szellemek tanításaiban és kinyilatkoztatásaiban előfordulnak. Intek mindenkit, aki ennek a tudománynak szenteli magát, hogy testileg mértékletesen, tisztán és egyszerűen éljen és ilyen legyen a testi élet élvezeteiben is. Valamennyien egy hiten legyenek, amelynek Krisztus a feje és gyakorolják a szellemi adományokat.

Ezek az adományok többé-kevésbé minden emberben kifejezésre jutnak, az érzékek azonban körülfonták őket és bizonyos mértékben gyengítették a hatásukat. De a szellem a testi érzékek hatása alól felszabadíthatja magát, ha azt igazán akarja és szellemi érzékeit kifejezésre juttatja. A jövőmondás is egyike ezeknek az adományoknak. Olvassátok csak el figyelmesen ezt a fejezetet.

TIZENHARMADIK FEJEZET

EMBEREK, nektek a föld törvényei előtt meg kell hajolnotok. Tekintve, hogy ez a föld a megbánás, a bűnhődés és a büntetés helye, viseljétek el mindezeket ebben az értelemben, mint bűnhődők. Minden világnak megvan a maga erkölcsi előrehaladása, így tehát a földnek is. Ne akarjátok azokat a körülményeket, amelyek titeket környeznek, ledönteni. Az idő keréke nem áll nyugodtan, hanem tovább és tovább forog és átváltozást hoz létre. A bölcs a meglevőt hasznára fordítja, abból bölcs tanításokat, erkölcsi hasznot merít, sorsába beletörődik és ebből valami rendkívülit alkot. Azok az emberek azonban, akik szenvedélyesen felborítják a földön levő állapotokat, gyilkosságba és vérontásba esnek és mégsem érik el a kívánt célt. A nyugalom és a bölcsesség azonban meggyőz mindenkit és legyőz mindent.

Hajolj meg az uralkodó törvény előtt, meríts az alázatosságból és engedelmességből szellemi hasznot, mert bölcs cél nélkül nem küldtek ide. A te szellemed tisztulásához éppen erre a testetöltésre és éppen ezekre a viszonyokra van szükség, mert nem vagy játéklabdája egy bizonyos véletlennek, hanem bölcs előrelátás és törvény vezet téged. Minden világban a neki megfelelő törvények és viszonyok uralkodnak és az ezekkel a viszonyokkal és törvényekkel egyenlő testbeöltözött szellemek laknak. A földet például az ő fejlődésének kezdetén, csak mélyen bukott szellemek, vagyis vademberek (kannibálok) lakták, mert természeti viszonyai csak ilyenfajta lakókat követeltek. Csak ezután jött lassanként és egyes helyeken a nemesebb emberfajok, vagyis jobb szellemek által való benépesítés. A természeti viszonyok és erkölcsi, valamint társadalmi törvények azonban mindig lépést tartanak azoknak a lényeknek a fokozatával, amelyekkel az illető világ benépesítve van.

A bosszú, a háború és minden szörnyűség csak viszonylagos szolgája Istennek, amennyiben ezek a fenyítés által bűnhődést okoznak. Mindazonáltal ezek nincsenek Istentől, nem Ő általa behelyezett dolgok, hanem egyes-egyedül csak következményei az erkölcsi szellembukásnak. Itt érvényesül az igazság nagy eszméje: „Hasonló megszünteti a hasonlót!” A bűn következményei által bűnhődik a bűnös, de ez egyúttal meg is javítja őt. A háború és gyilkosság, amelyek szintén a bűn következményei, fenyítik meg magát a bűnt.

TIZENEGYEDIK FEJEZET

NE BECSMÉRELJETEK más vallásokat vagy másvallásúak egyházi szokásait! Bizonyára megvan mindennek eredetileg a maga szellemi oka és célja. Ha pedig valamit Isten tiszteleté-

re cselekszenek azzal az őszinte és becsületes szándékkal, hogy ez az Ő tetszését megnyerje, akkor ennek a cselekvésnek a szelleme, a célzata tiszta, tehát kedves is az Isten előtt. Ha az emberek fonáksága gonoszságokat és bűnöket követett el, abban a feltevésben, hogy ezért Isten előtt kedvesek lesznek, akkor ez a tisztátalan cselekedet tisztátalan szellemben is történt s így Isten előtt is utálatos volt. Ilyen emberek hízelgők és hamisítók módjára cselekedtek és el is vették jutalmukat.

7. *Mert közülünk senki sem él önmagának és senki sem hal önmagának.*

8. *Mert ha élünk, az Úrnak élünk; ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk.*

9. *Mert azért halt meg és támadott fel és elevenedett meg Krisztus, hogy mind holtakon, mind élőkön uralkodjék.*

„Jézus uralkodik a halottak fölött”, emberek

fölött, mert csak nekik kell a halálon átesniük, „és az élők fölött”, vagyis a szellemek fölött, akik már nem halhatnak meg.

TIZENÖTÖDIK FEJEZET

EZ A FEJEZET intelmeket tartalmaz a pogányok számára, akiknek megtérítésére különös hivatást éreztem. Mi a minket inspiráló (sugalmazó) erőt neveztük Szentléleknek, mert ez a legtöbb esetben a Megváltó szelleme volt, aki mi bennünk működött, mi általunk dolgozott és szellemi hivatását a földön ekként folytatta. A Megváltó az ő szellemi egyházát még ma sem hagyta magára, hanem állandóan működik az ő gyermekeiben, azaz mindazokban, akik tisztaszívűek, akik hisznek, igaz szívvvel imádkoznak és akik saját erejük és példájuk által Jézus közléseire érdemesek. Ezek nem laknak palotákban, nem dúskálnak sem ételben, sem italban, nem keresnek fényes földi hivatalokat és nem használnak címeket.

A jelenleg létező keresztény felekezetek mindegyike Krisztus különös egyházának vallja magát. Ők mondják ezt, akik eltévelyedtek a földi pompában és a pénz után való sóvárgásukban! Ezek bizony nem azok! De megtalálhatók a szellemi vallás egyes tagjai minden keresztény felekezetben, sőt ezeken kívül is.

Pál apostol korinthusbeliekhez írt első levelének magyarázata

ELSŐ FEJEZET

A korinthusiak között képzett vezetők és eszközök (médiümok) voltak, akik a szellemi adományokban és sugalmazásban részesültek. Sokan közülük jósoltak, prédikáltak és gyógyítottak az Úr Jézus Krisztus nevében és az Ő ereje által.

8. *Aki meg is erősít titeket mindvégig feddhetetlenségben, a mi Urunk Jézus Krisztusnak napján.*

Ők ezáltal meg lettek tisztítva az ő hibáiktól, miután ezekért megbűnhődtek, és a jóvátételt elvégezték.

11. *Mert megtudtam felőletek atyámfiai a Klóé embereitől, hogy versengések vannak köztetek.*

12. *Azt értem pedig, hogy mindegyiktek ezt mondja: Én Pálé vagyok, én meg Apollósé, én meg Kéfásé, én meg Krisztusé.*

13. *Vajon részekre osztatott-e a Krisztus? Vajon Pál feszített-e meg érettetek, vagy a Pál nevére kereszteltettek-e meg?*

Ez megmutatja nektek a szakadásokat, amelyek már akkoriban az újonnan megtért keresztények között támadtak, - és ti a mai kortól vártok egyetértést? Hisz mi közülünk is mindegyik önálló egyéniség volt és daczára a magasabb befolyásnak, voltak pillanatok, amikor ez a különbség megnyilvánult. Ahány ember, annyiféle gondolkodás. Ezt rögtön felismerték az alantasabb gondolkozású szellemek vagy emberek és **így már kezdetben is felekezetek kép-**

zódtek. Ez ellen én küzdöttem, mert egyedül Krisztusnak kell őket valamennyiüket egyesíteni.

18. Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek; de nekünk, akik megtartatunk, Istennek ereje.

Minden jó tan elferdíthető és bolondsággá válhat; ennek az emberi szenvedély és vakbuzgóság az oka, a miből azután mások hasznot húznak. Így a jó erő elferdül, gonosz hatalommá, sötétséggé, viszálykodássá és veszekedéssé fajul. Ennek nem az ige vagy a jó tan az oka, hanem a hamis felfogás és magyarázat, főleg azonban az emberi szellem fonáksága. Mert az ige jó, azok azonban, akik ezt az ő gögös gondolkodásmódjukkal saját előnyükre magyarázzák, előidézői minden gonosznak, minden viszálynak.

19. Mert meg van írva: Elvesztem a bölcseknek bölcsességét és az értelmesekek értelmét elvetem.

Isten bölcsessége a bölcsek minden bölcsességénél nagyobb, az ő értelme a tudósok minden értelmét felülmúlja. Ki nevezhető itt okosnak? A legokosabb is dőre marad itt ezen a földön az Isten okosságával szemben. Ezt az igazságot abból is felismerhetitek, hogy a legokosabb emberek is tévedtek. Még nem találkozott senki, aki minden tudományossága mellett a szellemi dolgok tudományát is bírta volna, és aki emberi dolgaiban és kutatásaiban mindezek dacára nem tévedett volna. Isten a bölcsességet és tudományt csak apránként nyilatkoztatja ki az embereknek, sokszor csak azáltal, amit az emberek helytelenül véletlennek neveznek, máskor azonban az emberek szorgalma és erős akarata útján. Az emberi agy egyedül, az éltető szellem nélkül, nem tud sem élni, sem gondolkodni.

22. Mert egyfelől a zsidók jelt kívánnak, másfelől a görögök bölcsességet keresnek.

23. Mi pedig Krisztust prédikáljuk, mint megfeszítettet a zsidóknak ugyan botránkozást, a görögöknek pedig bolondságot.

24. Amde maguknak a hivatalosoknak, úgy zsidóknak, mint görögöknek Krisztust, Istennek hatalmát és Istennek bölcsességét.

A zsidók sértett gögjükben bosszankodtak Jézus felett, a pogányok pedig a keresztény tanítások által régi, dőre Istenfogalmaik miatt utasítottak rendre. Csak azok, akiknek a szelleme már elő volt készítve, vagyis a testbeöltözött jobb szellemek, találták meg az ő sejtelmeiknek, az ő öntudatlan hitüknek beteljesedését a keresztény tanokban.

25. Mert az Isten balgasága bölcsőbb az embereknél és az Isten erőtelensége erősebb az embereknél.

Az Isten bölcsessége fölötte áll mindennek. Isteni erőtlenség nincs. Ezt a kifejezést: „Isten erőtelensége” mint hamisat e helyen törölni kell. (És Isten balgasága?...) Azt akartam ugyanis ezzel mondani, hogy Isten bölcsességének legutolsó sugarai is még mindig erősebbek, mint az emberek minden bölcsessége.

26. Mert tekintsétek csak a ti hivatástokat, atyámfiai, hogy nem sokan hivattak bölcsek test szerint, nem sokan hatalmasak, nem sokan nemesek.

27. Hanem a világ bolondjait választotta ki magának az Isten, hogy megszegyenítse a bölcseket; és a világ erőtleneit választotta ki magának az Isten, hogy megszegyenítse az erőseket.

29. Hogy ne dicsekedjék őelőtte egy test sem.

30. Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban, ki bölcsességül lőn nekünk Istentől és igazságul, szentségül és váltságul:

31. Hogy amint meg van írva: Aki dicsekedik, az Úrban dicsekedjék.

Itt ismét érvényesül az a tétel, hogy a fonákság vagyis a rossz a rossz által csiszolódik le, a két egyforma önmagát dörzsölve megsemmisül. Az összeroppant emberi bölcsesség, erő és jószág, amely azonban az igazságot nem hordja magában, semmivé válik, mert a testi dolgok nem állandók. Jaj annak az embernek, aki büszke az ő szellemére és az ő tudományára! Az ő tökéletlensége arcul csapja őt. Semmi sem állandó, csak a szellemi igazságok dicsősége, a

szellemek dicsősége, akik itt maradnak mindörökké, és mindent beteljesítenek Istenben, de tetszelgés nélkül.

MÁSODIK FEJEZET

3. És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés közt jelentem meg ti köztetek.

MINDENKI reszkessen a saját énje előtt, amely bűnös és szívesen letér a törvény útjáról, mert a törvénytelen utak neki könnyebbeknek tetszenek. Tudom, hogy sokan nem szeretik, ha az ember nekik az ő bűneikről beszél. De kedveseim, aki bírja a tökéletesség fogalmát, annak szomorkodva kell belátnia saját tökéletlenségét! A megismerés az első lépés a tökéletesség felé.

4. És az én beszédem és az én prédikálásom nem emberi bölcsességnek hitető beszédiben állott, hanem léleknek és erőnek megmutatásában.

Itt világosan kijelentem, hogy én, az ezelőtti Saul, beszélek a prédikálásokban, de az a szellem, aki minket befolyásolt, a mi Mesterünk Krisztus volt.

9. Hanem amint meg van írva: Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg sem gondolt, amiket Isten készített az Őt szeretőknak.

10. Nekünk azonban az Isten kijelentette az ő lelke által: mert a Lélek mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is.

A szellem, tökéletes, jó szellemek minden dolgot

kikutatnak, mindenben keresztül hatolnak és állandóan dolgoznak a világok és lakóinak szellemesítésén. Isten szelleméből kapnak a tökéletes szellemek, belépnek Istenhez és megismereni tanulják az örökkévaló bölcsességet és szeretetet.

14. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten lelkének dolgait; mert bolondságok neki; meg sem értheti, mivelhogy lelkiképpen ítéltetnek meg.

Az az ember, aki test szerint él, aki tehát egy bukott szellem képét alkotja, minden képességet elveszített arra nézve, hogy Isten szellemét megérezhesse és magasabb szellemek hangját meghallhassa. De itt, ezen a földön, nemcsak az emberek teste olyan sűrű, hanem az idegszellemi test is sűrű légkörrel van körülvéve, ami a magasabb szellemek közeledését megnehezíti. Így tehát a mélyen bukott szellem kétszeresen áll távol az igazságtól.

HARMADIK FEJEZET

CSAK lassan, cseppenként lehetett az embereknek az igazságot beadni. És ma talán másként van ez? **A keresztények többsége mindez ideig felfogta-e már az igazi kereszténységet és követik-e Krisztus szavait? Még ma is civakodnak és veszekednek egymás közt és mondják: "Én katolikus vagyok, én luteránus, én kálvinista, én metodista, stb."** Egy szemernyivel sem jobbak, sőt gonoszabbak a mai keresztények, mint az első idők keresztényei! Keresztények, akik napjaink legtudósabb és legműveltebb embereinek nevezik magukat, megtagadják az Istent és a szellem halhatatlanságát, kinevetik a hitet és az imát, ami szerintük tudománytalanság! Sokan, akik spiritisztáknak és spiritualistáknak nevezik magukat, nem ismerik el Krisztust, mint Isten követét és Megváltót! Így tehát, azok a hibák, amiket a keresztények ma elkövetnek, gonoszabbak az első keresztények hibáinál. Mert az első ördög most már hét új ördögöt hozott magával, akik bevonultak a gyülekezetekbe, úgymint: a gögőt, a becsvágyat, a fényűzést, a türelmetlenséget, az álszenteskedést, az uralomvágyat és a hitetlenséget.

10. Az Istennek nekem adott kegyelme szerint mint bölcs építőmester fundamentumot vetetem, de más épít reá. Kiki azonban meglássa, mi módon épít reá.

Úgy van. Mi Jézus apostolai fektettük le az egyház alapját; mindenki azonban ügyeljen arra, hogy hogyan építi tovább. Mi hittel építettünk, szegénységben és alázatosságban, de szeretettel. **Az emberek azonban tovább építettek uralomvágygal, gazdagsággal és büszkeséggel; ők a saját isteneik templomát építették: az anyagiasságuk és nagyravágyásuk temp-**

lomát! Ezek a művek el fognak pusztulni, mert homokra épültek, a mi alapunk azonban megmarad, mert az Isten szaván épült fel.

NEGYEDIK FEJEZET

AZ EMBEREK ítélete emberi, tehát hibás. A földön azonban meg kell lenni ennek az ítéletnek, az emberi hibák megtorlására. Egyik se gondolja önmagát jobbnak másnál, hanem csak annak a szellemi értéknek megfelelően gondoljon önmagáról, amelyet szelleme a halál után mutatni fog, amidőn minden emberi elmúlik s csak a puszt szellem marad meg.

13. Ha gyaláztatunk, könyörgünk: szinte a világ szeméjévé lettünk, mindeneknek söpredékévé egész mostanig.

Azok az emberek, akik az igazságokat hirdették, erkölcsi hibákat fedtek fel, a vezeklést és az imát ajánlották, mindig lenézést, csúfolódást és gyaláztatást szenvedtek és szenvednek ennek a világnak gyermekeitől. Ők azonban ezt annyira sem méltatják, mint egy tüszúrást! Mi neked az okatlan nevetése, az igazságtalan csúfolódása, az elvakított megvetése? Ez téged bizonyára csak a részvétre fog hangolni, de semmikép sem a fájdalomra vagy a keserűsége.

ÖTÖDIK FEJEZET

AZ EMBEREK akkoriban éppúgy, mint a jelenben, érzékiségük által hibáztak. Ezek ellen a bűnök ellen én minden erőmből prédikáltam, mert ezek az okai a népek erkölcsi és fizikai elmerülésének. A mai korra nézve ezek a szavak éppúgy érvényesek, mint akkor, mert ma a dolgok még rosszabbul állnak, mint annak előtte. A mai keresztények jobban hágják át az erkölcsöket, mint a régi kor pogányai akik a keresztény törvényeket nem is ismerték. A kereszténység célja az ember szellemesítése és fölébe helyezése az olyan helytelenségeknek, amelyeknek még az állatok sincsenek alávetve.

HATODIK FEJEZET

ITT UGYANEZ a tárgy folytatódik. Az emberi test, mint a szellem burka lesz feltüntetve. A szellem isteni eredetű, ezért azt a testet, amelyben lakozik, szentelje meg és ne adja át durva élvezeteknek.

2. Nem tudjátok-e, hogy a szentek a világot ítélik meg?

És ha ti ítéletek meg a világot, méltatlanok vagytok-e a legkisebb dolgokban való ítéletekre?

3. Nem tudjátok-e, hogy angyalokat fogunk ítélni, nemhogy életszükségre való dolgokat?

Mi apostolok csak azok fölött a szellemek fölött ítélkezünk, akiknek a vezetése mi reánk lett bízva. **Az angyalok azonban mi fölöttünk állottak, mint tisztán maradt jó szellemek, ezek felett mi nem ítélkezhetünk. Ez ismét olyan hely, amelyet ki akarok törölni, mert önhittség látszatát kelti.** Krisztus, aki bennünket vezetett és sugalmazott, Ő áll mindazok az angyalok fölött, akiknek az ő bölcsessége még hiányzik. Szorgalmatoskodjatok az Istennel való szellemi egység létesítésében. Dolgozzatok, beszéljétek, hassatok erővel minden ellen, ami az érzékiséget és az erkölcstelenséget támogatja. Ezek ellen szigorú törvényeket kellene alkotni és az ilyen bűnöket szellemi öngyilkosságnak minősítve büntetni.

HETEDIK FEJEZET

A **SZEMÉREM** törvénye a szellemben rejlik, mert a szellem örökké szemérmes. Az érzékiség törvénye a testben rejlik, mert a test érzékies. Akiben a szellem van túlsúlyban, nem fog hajlamot érezni az érzékiség iránt. Az ilyen ember szemérmes marad, mert különben a saját szellemének törvénye ellen cselekedne. Akinek a szelleme azonban a testhez ragaszkodik, az lépjen házasságra és nemzzen utódokat, de ne cselekedjék erkölcstelenséget, mert ez a szellemre nézve borzalom és minden törvénnyel ellenkezik.

4. A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje; hasonlóképpen a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége.

5. *Ne fosszátok meg egymást, hanem ha egyenlő akaratból bizonyos ideig, hogy reátérjete a bűntőlésre és az imádkozásra, azután ismét együvé térjete, hogy a Sátán meg ne kísértsen titeket, mivelhogy magatokat meg nem tartóztathatjátok.*

Ezek a versek megszüntetik a nő rabszolgását a férfivel szemben. A nőnek fel kellene emelkedni a kereszténység által, ki kellene szabadítani magát a hosszú rabságból, mint a férfivel egyenrangú duálszellemnek kellene mutatkozni és őt szellemileg és erkölcsileg támogatni. Eggyé kellene lenniük szellemileg és testileg, egyenlő joggal, egyforma szeretettel. Krisztusnak az elesettekkel való könyörületessége világosan megmutatja nektek, hogy Ő a nőnek felemelését, az ő erkölcsi és szellemi újjászületését kívánja ezen a földön.

10. *Azoknak pedig-, akik házasságban vannak, hagyom nem én, hanem az Úr, hogy az asszony férjétől el ne váljék.*

11. *Hogyha pedig elválnak is, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön meg férjével; és a férj se bocsássa el a feleségét.*

Az ezekben a versekben levő parancsolatot egyedül a katolikus vallás tartotta meg és joggal. Ne legyen a házasság felbontható, mert ez kizárja a kibékülést. Házastársak ne váljanak el, hanem béküljenek ki. Az összhangot nélkülöző házasságok oka a meggondolatlan, könnyelmű választásban rejlik. Szigorú törvényt kellene alkotni arra nézve, hogy házasságot ne lehessen kötni meghatározott próbaidő letelte előtt, amely idő alatt az illetők kötelesek elhatározásukat mélyen megfontolni és egymást alaposan megismerni. A házasságot sohasem szabadna túlsúlyban levő szellemi szeretet és összhang nélkül megkötni, mert ez a kötelék egy életre szól és annak testi házasságból szellemi házassággá kell kifejlődnie.

12. *Egyebeknek pedig én mondom, nem az Úr: Ha valamely atyafinak hitetlen felesége van és ez vele akar lakni, el ne bocsássa azt.*

13. *És amely asszonynak hitetlen férje van, és ez vele akar lakni, el ne bocsássa azt.*

14. *Mert meg van szentelve a hitetlen férj az ő feleségében, és meg van szentelve a hitetlen asszony az ő férjében, mert különben a ti gyermekeitek tisztátalanok volnának, most pedig szentek.*

Az az ember, akit az a szerencsétlenség ér, hogy olyan asszonnyal van eljegyezve, akinek szelleme lejtőre jutott, ne taszítsa el magától ezt az asszonyt, hanem igyekezzen őt nagy szeretettel megtéríteni és az elmerüléstől megmenteni, mert a férfi szeretete, ha az szent és szellemi szeretet, mindent elér az asszony lelkületében, amelynek alaphangja amúgy is a szeretet. Igen sok asszonyt meg lehetett volna menteni az erkölcsi romlástól, ha férje őt hű testvérként szeretettel és szilárdan vezette volna. A gyengét eltaszítani önmagától: ezt csak gyávák és nyomorultak művelik és ennek mindig gonosz és erkölcstelen következményei vannak.

Így az asszony is szilárdan tartson ki férje mellett. Minden megpróbáltatás közepette igyekezzék őt kitartó türelemmel és szeretettel magához bilincselni és a lejtős útról elvezetni. Igen sok asszony mentette meg már férjének szellemét és visszavezette az Istenhez a türelem és szeretet által. Az egyiknek a hibája sohase jogosítsa fel a másikat a bűnözésre, hanem ellenkezőleg, ha az egyik elesik, a másik szeretettel igyekezzék őt felemelni és fenntartani. Ez a házastársak kötelessége.

A keresztény házasságok felbontásának megengedése nem szünteti meg a botrányt, mert maga a házasság felbontása is botrány, vagy legalább is annak kellene lenni minden keresztény gyülekezetben. A házasság felbontása igazat ad a már meglevő botránynak, mert így bizonyára nem fogják a házastársak magukat a türelemben gyakorolni. Egyszerűen elválnak és még jobban szétszakadnak. S így azok, akiknek egy szellemmé kellett volna lenniük, és akik azelőtt egy test voltak, sőt talán gyermekeik is lettek, ezentúl idegenek legyenek egymáshoz és ne ismerjék egymást! Bizony mondom nektek: „Nekik ismét ismerniük fog kelleni egymást, ha testüket levetették és a szellemek megítélve lesznek”.

15. *Ha pedig a hitetlen elválnak, ám váljék el; nem vettett szolgál alá a keresztény férfiú, vagy asszony az ilyen dolgokban. De békességre hívott minket az Isten.*

Ez látszólag ellentmond az előbbieknél s rosszul van kifejezve.

27. Feleséghez köttettél? Ne keress elválást. Megszabadultál feleségedtől? Ne keress feleséget.

Itt ismét kifejezésre jut e szavakban az igazság úgy, amiként én azt kifejezni akartam és amint az helyes is. Már említettem, hogy szigorú törvényeket kellene alkotni a házasság megkötése és a jegyeseknek a házasság megkötése előtt való életmódja tekintetében. Erre azonban még nincsen földi törvény. Ezért mennek az emberek a házasságra úgy, mint egy lakomára, a szellemi szövetségről való gondolkodás és a hitvestársak nagy felelősségének tudata nélkül!

Én ebben az egész fejezetben házasság alatt az emberiség szaporodására irányuló, úgyszólván szentesített érzékiséget értek és ennek minden eltérő természetű gyakorlását erkölcsatlenségnak, és a szellemi törvényekkel teljesen ellenkező cselekedetnek nevezem.

36. De ha valaki szegyennek tartja az ő hajadon leányára, ha virágzó idejét mülja, és úgy kell történnie, amit akar, azt cselekedje, nem vétkezik; menjenek férjhez.

37. Aki pedig szilárdan áll a szívében és a szükség nem kényszeríti, hatalma pedig van a tulajdon akarata fölött és azt végezte el szívében, hogy megtartja hajadon leányát, jól cselekszi.

38. Azért, aki férjhez adja, az is jól cselekszi, de aki nem adja férjhez, még jobban cselekszi.

39. Az asszonyt törvény köti, míg férje él, de ha férje meghal, szabadon férjhez mehet, akihez akar, csakhogy az Úrban.

40. De boldogabb, ha úgy marad, az én véleményem szerint; pedig hiszem, hogy bennem is Istennek lelke van.

Ebben az foglaltatik, hogy a test szemérme az örökké szemérmes szellemnek a kifejezése és hogy ez Istennek tetsző. A szellemvilágban ezek nem lépnek házasságra, az ő szeretetük erős azért, mert tiszta, egységes és szellemi. Sok szemérmes teremtet mélyen megsebezte az érzékiség és szívesen kivonta volna magát alóla. Számptalan szemérmes ifjú és szűz élete mutatja nektek, hogy ebben nincs semmi természetellenes, ez csak kifejezése a szelleminek, vagyis a maradandónak. Ezért nevezem boldognak azt az özvegyet, aki csak egyszer házasodik, azután pedig volt hitvestársának emléképt őrizve, szellemi életet él. Hát olyan romlottak vagytok már, hogy érzéki, örömtök nélküli, csupán a szellemi szeretet közösségében eltöltött életet nem is tudtok elképzelni? Oh, mit fogtok csinálni, ha a testet levetettétek és az érzékiek iránt való szeretetet megtartjátok? Borzasztó megpróbáltatások és kínok várnak ebben az esetben reátok! Legyetek azért szorgalmatosak a szellemi szeretetben, akár szemérmesen éltek, mint nőtlenek és hajadonok, akár pedig, mint Istennek tetsző hű hitvestársak.

NYOLCADIK FEJEZET

1. Az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít.

2. Ha pedig valaki azt hiszi, hogy tud valamit, még semmit sem ismer úgy, amint ismernie kell.

AZ ISMERET után való törekvés az ember szellemében van, ez helyes és jogos. Szomorú azonban, hogy ez a részlettudás, az embert olyan gögössé és önhitté teszi. Általában nem a felfedezők, és feltalálók esnek ebbe a hibába, hanem legtöbbnyire az ő követők és tanítványaik. Az ismeret révén az embereknek alázatosakká kellene lenni, mert ez megmutatja nekik, hogy azelőtt milyen tudatlanságban éltek és mily végtelenül sokat kell még megtanulniuk, mert a tudás határait még a legtudósabb sem tudja megszabni.

KILENCEDIK FEJEZET

EBBEN a fejezetben elmondottakat könnyen úgy értelmezhetnétek, mintha én magamnak egyházi javakat akartam volna gyűjteni. Sokan vannak még ma is olyanok, akik okptalanul támaszkodnak e szavakra, amelyeket azonban én nem olyan értelemben mondtam, amilyen értelemben ezt ma tényleg gyakorolják. Nekünk abban az időben az evangéliumot kellett hirdetni, a pogányok országaiba kellett vándorolnunk és így nem tudtunk magunknak valamely

mesterség üzésével kenyeret keresni. Ezért természetes volt, hogy mi a gyülekezetek vendég-szeretétét elfogadtuk és több esetben útiköltséget is kaptunk tőlük. Azt azonban mindenki tudja, hogy mi nem éltünk bőségben és még kevésbé voltunk gazdagok. Ilyeneknek kellett volna, hogy az apostolok és Isten igéjének hirdetői maradjanak, példaképei az egyszerűségnek és meglepésnek!

TIZEDIK FEJEZET

16. A hálaadásnak pohara, amelyet megáldunk, nem a Krisztus vérével való közösségünk-e? A kenyér, amelyet megszegünk, nem a Krisztus testével való közösségünk-e?

17. Mert egy a kenyér, egy test vagyunk sokan; mert mindnyájan az egy kenyérből részese-dünk.

EBBEN a fejezetben csak ez a két vers fontos, hogy megmutassa az utókornak azt, hogy mi a Krisztussal való közösség jelét, a kenyértörést, mint legszentebb áldozatot gyakoroltuk. Az Úr pedig megtartotta az ő ígését és mindenkor jelen volt az úrvacsoránál, amint ma is jelen van ott, ahol az úrvacsorát szeretettel, áhítattal és hittel gyakorolják. Ebben a fejezetben továbbá ismétlem, hogy Krisztus igaz követője sohasem türelmetlen vallási tekintetekben, hanem mindenkinek hitét és meggyőződését tiszteli.

TIZENEGYEDIK FEJEZET

ENNEK a fejezetnek szavai sokban ellentmondók és homályosak, mert egyszer úgy tün-tetik fel a dolgot, mintha a férfi több lenne Isten szemében, mint a nő, más esetben pe-dig, hogy mindketten egyenlők Isten színe előtt.

A bűnbeesés által a nő alárendelt szerepet vett fel. Bár én már abban az időben is sejtettem, hogy a teremtés története, amint azt Mózes könyvéből ismerjük, csak egy nagyszerű hasonlat, fogalmaim azonban az emberi testben még homályosak voltak. Ezért voltak az én szavaim is ellentmondók. Az a kérdés, hogy a kettő közül melyik áll magasabban, férfi-e, vagy a nő, még ma is foglalkoztatja az emberiséget és ezt a kérdést még nem fejtették meg.

3. Akarom pedig, hogy tudjátok, hogy minden férfiúnak feje a Krisztus, az asszonynak feje pedig a férfiú; a Krisztusnak feje pedig az Isten.

Ebben a versben a következőképpen adom meg a sorrendet: Isten, Krisztus; a férfi, a nő.

7. Mert a férfiúnak nem kell befednie az ő fejét, mivel ő az Istennek képe és dicsősége; de az asszony a férfiú dicsősége.

Ha a férfit Isten dicsőségének nevezem és a nőt a férfi dicsőségének, akkor ugyanazt mondtam mindkettőről, mert ha a nő dicsősége a férfi dicsősége, a férfi dicsősége azonban Isten dicsősége, akkor a nő dicsősége a férfi dicsőségében is Isten dicsősége.

8. Mert nem a férfiú van az asszonyból, hanem az asszony a férfiúból.

Mindketten Istentől származtak, mint duálszellemek és egy atyának a gyermekei. Nem ők teremtették önmagukat, hanem teremtve lettek és pedig egyszerre. **Így tehát egyik sem lehet több, mint a másik, ők mindketten egyenlők.**

Én ebben a fejezetben ismét megemlítem az úrvacsora szentségét és elmondom Krisztus szavait. Sokan csupán megszokásból járulnak az Úr asztalához, sokan pedig egyáltalában nem mennek, mert nem akarnak hinni és mert ezt szükségtelennek tartják. Mindezek nagy hibát követnek el. Hit és szeretet nélkül senki se közeledjék az úrvacsorához, áhitat és hit nélkül egy pap se ossza ki az úrvacsorát. Ha hisztek, akkor Krisztus valósággal veletek van, Ő áldja meg maga a bort és a kenyeret és közli veletek az ő erejét. Ezért térjete magatokba és hívjátok a Mestert, akkor Ő eljön hozzátok a szent úrvacsora által, az Ő erejével, szeretetével és fluidjával, amelyet némelyek az Ő testének neveznek.

TIZENKETTEDIK FEJEZET

3. *Azért tudotokra adom nektek, hogy senki, aki Istennek Lelke által szól, nem mondja Jézust átkozottnak; és senki sem mondhatja Úrnak Jézust, hanem csak a Szent Lélek által.*

AKI ISTEN szelleme által beszél, nem fogja soha Jézust átkozni vagy félreismerni. Mindenkinek, aki az Istent szereti és ismeri, a Fiút is ismernie kell. Az emberek gőgje és büszkesége tagadja Jézust, a bölcsesség azonban ismeri Őt. A mostani idők médiumai közül mindazok, akik Jézust az Ő teljes jelentőségében és lényegiségében fel nem ismerik, nincsenek jó befolyás alatt és az igazság szelleme által vezetve. Azok a médiumok, akik Őt tagadják és belőle közönséges embert csinálnak, a hamisság és a csalás szelleme által vannak befolyásolva. Az ő szavuk semmivé válik az igazság szellemének működése következtében, amely mindinkább terjed.

4. *A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Lélek.*

Ez a vers Istenre utal, aki adja a szellemi adományokat. Sokfélék ezek az adományok, de csak egy Szellem és Adományozó van: Isten, ő adja a képességeket a szellemeknek, akiket teremtett.

6. *És különbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz a/ Isten, aki cselekszi mindezt mindenkiben.*

Sok erő létezik, azonban egyedül Isten a forrása minden erőnek, minden életnek. Mindenki nyert szellemi adományokat, mert minden szellem gondolkodik, érez, következtet és akar. A szellemek azonban az ő fejlődési fokozatuk szerint nem egyenlők, mert szabad akaratuk folytán különféleképpen fejlődnek. Eredetüknél a szellemek mind egyenlők, mert az Isten igazságos Atya, csak a teremtésük után, a fejlődésük folyamán és szabad akaratuk használata következtében lesznek különbözőkké. Itt kezdődik minden egyes szellem saját felelőssége.

7. *Mindenkinek azonban haszonra adatik a Léleknek kijelentése.*

8. *Némelyiknek ugyanis bölcsességnek beszéde adatik a Lélek által; másoknak pedig tudományának beszéde ugyanazon Lélek szerint.*

9. *Egynek hit ugyanazon Lélek által, másnak pedig gyógyítás ajándékai azon egy Lélek által.*

10. *Némelyiknek csodatévő erőknék munkái; némelyiknek meg prófétálás; némelyiknek pedig lelkeknek megítélése; másoknak nyelvek nemei; másnak pedig nyelvek magyarázása.*

11. *De mindezeket egy és ugyanaz a Lélek cselekszi, osztogatván mindenkinek külön, amint akarja.*

Ezekben a versekben le vannak írva a szellemek és az emberek képességei. Az a Lélek, aki mindezeket a képességeket adja: Isten. Minden szellem a közönséges, látható szellemi képességein felül még olyan benne rejlő szellemi képességekkel is bír, amelyek őt a szellem birodalmával, vagyis a szellemvilággal egyesítik. Ezeket a képességeket ma médiumításoknak nevezik. Ezek elvben és megnyilatkozásaikban ugyanazok, mint, amelyekről én ebben a fejezetben beszélek. De sajnos, sem akkor, sem ma nem beszél a médiumok által mindenkor csupán amaz egy tiszta Szellem, hanem sok és sokféle szellem. Tanuljátok tehát a szellemeket megkülönböztetni, mert ebben rejlik a legnagyobb bölcsesség. Ti a szellemeket csak a szellemi adományok gyakorlása által tudjátok megismerni, Igyekeztek tehát ezeket gyakorolni.

13. *Mert hiszen egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok, és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg.*

Nekünk egy szellemmé kell tömörülnünk, azaz a szellemek Egységére kell törekednünk.

TIZENHARMADIK FEJEZET

Ezt a fejezetet a szeretet és bölcsesség szelleme sugalmazta s így ennek bővebb magyarázása felesleges. Én csak arra figyelmeztetek minden embert, hogy ezt naponta olvassa el és szerint is cselekedjék. Amit szeretet nélkül cselekszünk, az hibás. A szeretet mindenben minden!

TIZENNEGYEDIK FEJEZET

1. *Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki ajándékokat, leginkább pedig, hogy prófétáljatok.*

2. *Mert aki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem az Istennek; mert senki sem érti, hanem lélekben beszél titkos dolgokat.*

3. *Aki pedig prófétál, embereknek beszél épülésre, intésre és vigasztalásra.*

Itt figyelmeztetek benneteket arra, hogy különösen a prófétálás ajándékát sajátítsátok el. A szellemi adományokat vagyis médiumításokat nem lehet kieroszakolni, mert ezek valóban Istennek kegyelemajándékai. Amint te nem bírod elsajátítani a festészet, a zene és a költészet tehetségét természetes képesség nélkül s nem tudsz énekelni vagy emlékezni az ahhoz szükséges adomány és szellemi fluidikus képesség nélkül, így nem lehetsz médium sem az ahhoz szükséges tehetség, ajándék nélkül. Sokan ezt az ajándékot ki akarnák eroszakolni. Innen van az a sok hamis szellemnyilatkozat. Soha sem lehet ezekkel szemben eléggé szigorúan vizsgálódva fellépni.

4. *Aki nyelveken szól, magát építi; de aki prófétál, a gyülekezetet építi.*

5. *Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken, de inkább, hogy prófétálnátok; mert nagyobb a próféta, mint a nyelveken szóló, kivévn, ha megmagyarázza, hogy a gyülekezet épüljön.*

Ez a mondat: "Ki nyelveken szól, az önmagát javítja, (építi)" mindenki előtt érthetetlen lesz. Ezt így kellene kifejezni: „Aki csak közönséges nyelvvel vagy beszéddel szól, az nem járul hozzá olyan feltűnően embertársainak megjavításához, mint az, aki a szellem sugalmazása által, mint magasabb erők médiuma szól az emberek épülése végett". Az előző esetben nincs meg az a tág hatáskör, nincs a befolyásnak olyan nagy lehetősége, mint az utóbbi esetben.

6. *Ha már most, atyámfiai, hozzátok megyek és nyelveken szólok, mit használok nektek, ha vagy kijelentésben, vagy ismeretben, vagy prófétálásban, vagy tanításban nem szólok hozzátok?*

A nyelveken szólás alatt itt is az idegen nyelveken való beszédet értem, amely adomány mint médiumítás sűrűn fordult elő az akkori keresztények között. Ma is feltalálható ez a médiumítás és vannak médiumok, akik olyan nyelveken írnak és beszélnek, amely nyelvek előttük teljesen ismeretlenek. A prófétálás adománya mindenesetre a legértékesebb. Az idegen nyelven való beszéd csak mint egy idegen szellem által való befolyásolás bizonyítéka hasznos, egyébként azonban kevés haszna van, mert ha valaki egy emberi körben olyan idegen nyelven beszél, amelyet ott senki sem ért, akkor ezáltal szellemileg nincs haszna senkinek sem, csak a tény maga mint bizonyíték lehet hasznos.

16. *Mert ha lélekkel mondasz áldást, az ott levő avatatlan miképpen fog a te hálaadásodra Áment mondani, mikor nem tudja, mit beszélsz?*

17. *Mert jóllehet, te szépen mondasz áldást, de más nem épül abból.*

Minden Istentiszteletet olyan nyelven kell tartani, amelyet a nép beszél, hogy azt mindenki megérthesse és tényleges részt vehessen benne.

20. *Atyámfiai, ne legyetek gyermekek értelemben; hanem a gonoszságban legyetek gyermekek, értelemben pedig érettek legyetek.*

Legyetek kisebbek a gonoszságban és nagyobbak az értelemben.

22. *A nyelvek tehát jelül vannak, nem a hívőknek, hanem a hitetleneknek; a prófétálás pedig nem a hitetleneknek, hanem a hívőknek.*

A médiumítások meglepő hatásai a hitetlenek megtérítése érdekében érvényesülnek; a prófétálás azonban arra való, hogy a hívők épüljenek belőle.

27. *Ha valaki nyelveken szól kettő vagy legfeljebb három legyen, még pedig egymásután; és egy magyarázza meg.*

28. *Ha pedig nincsen magyarázó, hallgasson a gyülekezetben; hanem magának szóljon és az Istennek.*

A szellemvilág kutatásával és a szellemekkel való közlekedéssel foglalkozó egyeteknek és köröknek mindig okos vezetője legyen, aki a kapott szellemnyilatkozatokat magyarázza, aki éber szemekkel őrökdi és akiben minden egyes résztvevő erősséget és támogatást találjon. Jaj annak, aki az ilyen kutatás közben elszigeteli magát és minden bírálatot elvet! Az ilyen az örületnek engedí át magát!

30. De ha egy másik ott ülő vesz kijelentést, az első hallgasson.

Ha az egyik a szellem által befolyásolva beszélni kezd, valamennyinek elcsendesedni, odahallgatni és figyelnie kell, mert az áhitat jó szellemeket vonz. Tisztaéletű, jó embereket ugyanilyen szellemek befolyásolnak.

34. A ti asszonyaitok hallgassanak a gyülekezetekben, mert nincsen megengedve nekik, hogy szóljanak; hanem engedelmesekek legyenek, amint a törvény is mondja.

Itt ismét kitört belőlem a régi Saulus. Ebből láthatjátok, hogy mint médium én is többször csak félig sugalmazottan beszéltem. A médiumok általában ki vannak téve bizonyos ingadozásoknak a tökéletes és tökéletlen megnyilatkozások között.

A nő finomabb alkotású, szelleme könnyebben tud felemelkedni, fluidjai gyorsabban fejlődnek és gyorsabban asszimilálódnak. Tehát nagyon igazságtalan lenne őket a médiumitás gyakorlásából kizárni. Én ezennel visszavonom a versnek szavait, mert igazságtalanok és a tudatlanságból eredtek. Ebben a versben a nő jogosulatlan lebecsülését látom, holott a férfi és a nő egyforma és a szellemvilágban egyenlők.

38. Aki pedig tudatlan, legyen tudatlan. Aki tudatlan az tanuljon hogy ne maradjon tudatlan.

TIZENÖTÖDIK FEJEZET

1. Eszetekbe juttatom továbbá atyámfiai az evangéliumot, melyet hirdettem nektek, melyet be is vettetek, melyben álltok is,

2. amely által üdvözültök is, ha megtartjátok, aminémű beszéddel hirdetem nektek, hacsak nem hiába lettetek hívők.

3. Mert azt adtam előtökbe főképpen, amit én is úgy vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért, az írások szerint.

KRISZTUS meghalt bűneinkért! Krisztus Isten szellemének Elsődje, kit Isten Fiának nevezünk, átvette a küldetést, az emberiség megváltására és a föld szellemesítésére. Ő hozta a valódi hitet, a valódi szeretetet, a szellemi élet bizonyosságait és a legmagasztosabb példát adta az embereknek és szellemeknek egyaránt. Aki Őt követi, az meg van váltva. Követés nélkül nem lehetünk Hozzá hasonlók. Akik Krisztusról nem tudtak ugyan, de mégis azok szerint a tanok szerint éltek, amelyeket Ő képviselt, azokat is Krisztus követőinek kell tekinteni. Azok a keresztények ellenben, akik ahelyett, hogy Krisztusnak szolgálnának, a gögnek, a hitetlenségnek és az önzésnek szolgálnak, nem tekinthetők keresztényeknek. Ezeknek a szellemvilágban még tanulniuk kell és azt az igazságot, amelyet a földi életben nem ismertek fel, ott kell megtanulniuk és felismerniük. Krisztust üldözték a földön és keresztalált szenvedett tanításaiért, hivatásáért, mint Megváltója mindazoknak, akik Benne hisznek. Ezt szívleljétek meg mindannyian!

4. És hogy eltemettetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az írások szerint.

5. És hogy megjelent Kéfásnak, azután a tizenkettők;

6. Azután megjelent több mint ötszáz atyafinak egyszerre, kik közül a legtöbbben mindmáig élnek, némelyek azonban el is aludtak.

Itt bizonyítom örök időkre, hogy Jézus halála után eltemettetett, hogy az ő hatalmas szelleme a testet elhagyta, ez a test tehát halott volt. De nem tetszalott, mint ahogy azt hamis szellemek még ma is tanítják! Ünnepelesen teszek bizonyosságot továbbá arról is, hogy Krisztus pontosan a próféták és saját jóslata szerinti időben, vagyis harmadnapra, halottaiból feltámadt és testét is magával vitte, mert ismerte a dolgok lényegét és így ezt lehetséges volt megcselekednie.

Saját erejéből alkotta meg a testét, saját erejéből vitte véghez annak elváltoztatását és feltámasztását is. Az a test, amelyet az emberek ismertek és sírba helyeztek, dacára az őrségnek és a pecséteknek, eltűnt a sírból, az Úr pedig előttük állt, mint megdicsőült szellem (az ő régi emberi formájában) és még negyven napig tartózkodott körülükben, hogy erősítse és tanítsa őket.

Vannak olyan szellemi erők, fluidikus anyagok, amelyek minden anyagi dolgot felszívnak és feloszlatnak. Ilyen erőkkel oszlatta fel Krisztus is az Ő testét a sírban és annak anyagi potenciájából ugyanolyan formára fluidikus testet alkotott magának és így támadt fel, mint dicső szellem és jelent meg hű tanítványainak, mint megdicsőült Krisztus. Mindnyájan látták Őt, sőt Tamásnak még sebhelyeit is megmutatta ezen a megdicsőült testen, hogy személyazonosságát bebizonyítsa. Nekem is, ki Őt üldöztem, megjelent még nagyobb fényességben, mert ilyen jel volt szükséges ahhoz, hogy én megtérjek. Ez a jelenség még ma is megreszkettett engem, mert igazság marad mindörökké. Krisztus feltámadása bizonyosságot tesz a mi feltámadásunk felől is.

16. Mert ha a halottak fel nem támadnak, a Krisztus sem támadott fel.

Miként Krisztus feltámadt, úgy mindenki fel fog támadni, és pedig mindjárt halála után. A mi megszületésünk a földön fogságba esését jelenti a szellemnek és az ő fluidikus burkának, amely burokkal a testi halál után újra feltámad. Ez a fluidikus szellemburok, ez a szellemtest hű képmása a szellem lényiségének és hű kifejezője állapotának. Ezért látjuk sokszor, hogy a halál után olyanoknál, akiknek érzékeny szép testük, de tisztátalan szellemük volt, nem megdicsőülés, hanem elsötétedés, elcsunyulás következik be, mert a szellem a természet törvények szerint csak saját lényének megfelelő burkot alkothat maga körül. Ennél fogva a hasonlóság törvénye szerint, - amelyet nem lehet kijátszani, - egyetlen tisztátalan, gonosz szellem sem képes arra, hogy magának tiszta, fényes szellemtestet alkosson, mert az ahhoz szükséges feltételek nincsenek meg benne. Ellenben megtörténik, hogy nyomorék és külsőleg csúnya emberek, kiknek szelleme azonban tiszta és jó, haláluk után dicső és átszellemült testtel támadnak fel. A szellemvilágban sok szépet fogtok látni, olyat, aminőt a földön nem ismertetek, és rútságot is láttok majd olyat, amilyen a földön nem látható, mert ott minden a maga valóságában látszik meg. Amilyen valamely lény valójában, az meglátszik már szellemi ruháján, ami az ő szellemi fokozatát elárulja.

Úgy van, emberek, Krisztus feltámadt és ti is feltámadtok olyan testtel, amely bár könnyebb a levegőnél is, mégis hű képmása lesz szellemeteknek.

21. Miután ugyanis ember által van a halál, ember által van a halottak feltámadása is.

22. Mert amiképpen Ádámában mindnyájan meghalnak, azonképpen a Krisztusban is mindnyájan megeleveníttetnek.

Ez helyesebben így fejezhető ki: mivel a szellemek egy része miatt, akik ellenszegültek, bukás, halál és durva anyag keletkezett, úgy a szellemek másik része által, amely jó és tiszta maradt, megváltás, azaz a bűnökből és halálból és a durva anyagból való feltámadás jött létre. A szellemek megszámlál hatatlan sokaságának felosztását itt e földön Ádámában, az emberiség képletes képviselőjében találhatjátok meg. A bukás következtében a szellemeknek az anyagban kell testet ölteniük, és mint embereknek a születés és a halál kínjain kell keresztül esniük. A jó szellemek állhatatossága és megváltó ereje által, Krisztus által a bukott szellemek a túlvilágon megtalálják a feltámadást, a továbbképzést és a tökéletesedést.

23. Mindenki pedig a maga rendje szerint. Első zsenge a Krisztus; azután akik a Krisztuséi, az ő eljövetelekor.

Ugrás nem létezik. Mindenki és minden a maga rendje szerint halad a törvény útján, az egyik rész szorosan a másik mellé sorakozik. A tudós, aki földi életében tagadta Istent, halála után nem lesz azon a fokozaton, amelyen egy igénytelen, egyszerű ember, aki hitt az Istenben és együgyűségében szolgált Neki. Mert a büszke világi tudósnak előbb az ismeretlent, a

magasabbrendű világot kell megismernie, alázatossá kell lennie, és csak azután juthat a fejlettebb és megelégedett szellemek sorába, mert itt a szellemvilágban csak a szellemi előnyöknek van értékük, nem pedig a földi tudományoknak, még kevésbé az istentagadók tudakosságának. **Mit használ nekik ez a néhány földi életéven át való tagadás? Mi hasznuk van abból a rövid ideig tartó dicsőségből, melyben tudatlan földi szellemek részesítették őket?** Mi hasznuk van mindezekből az örökkévalóságban, amely reájuk vár, és amely állandó bizonyítékot képez számukra hamis tanaik ellenében? Oh, rövidlátó emberek, kik csak a földnek és az érzéki élet pillanatának élnek anélkül, hogy átgondolnák a szellemi lét örökkévalóságát! Mily szegényen és tudatlanul állanak azután ez előtt az örökkévalóság előtt és a megtagadott szellemi élet előtt!

24. Aztán a vég, mikor átadja az országot az Istennek és Atyának; amikor eltöröl minden birodalmat és minden hatalmat és erőt.

A föld elmúlása! Ez jelenti az anyagnak az elmúlását, elmúlását minden diszharmóniának, minden rossznak, minden egyenetlenségnek és kezdetét az örök békének, az örök harmóniának, az örök szeretetnek, miképpen kezdetben vala a bukások előtt. Ekkor a messiások Isten színe elé lépve, leteszik kezébe minden munkájukat, mert feladatukat befejezték és ismét új élet kezdődik.

25. Mert addig kell néki uralkodnia, mígnem ellenségeit mind lábai alá veti.

26. Mint utolsó ellenség töröltetik el a halál.

Az anyag és azzal együtt a halál, a fájdalom, a szenvedés, a betegség, a háború mindaddig megmarad, míg minden rossz le nincs küzdve. **A kínok közül a halál lesz az, amely legutoljára szűnik meg; ez azonban a leghatásosabb tisztító eszköz is a tisztátalan szellemek számára. A halál küzdelem a test és a szellem között, melyben a szellem lesz a győztes.** Ez a küzdelem is meg fog szűnni, ha a szellemeknek egykoron erre az anyagi testre már nem lesz szükségük.

31. Naponként a halál révén állok.

„Mindennap meghalok!” Ezt ismételjétek minden reggel! Az est minapi halál, a reggel pedig a feltámadás s így közeledtek napról-napra a halálhoz és a feltámadáshoz. Legyetek elkészülve erre és örvendjétek neki. Itt ezen a földön mindennek keresztül kell mennie a halálon és a feloszláson, hogy ismét feltámadhasson. Minden tovább él s átváltozásaiban és lényegében mindig ugyanaz marad, ami volt. Nézzétek a búzaszemet. Bevetik a földbe, kinő és zöld fű lesz belőle. A zöld fű kalászt terem és így az életprincípium, az életcsira ismét megtalálja helyét: beleköltözik az új magvakba, amelyeket a szalmából kicsépelnek. Így a ti szellemetek is először elvettetik az emberi testbe, gyermekké lesz, később érett emberré, de végül ismét megleli önmagát, saját lényiségét, a szellemet, ha földi testét leveti. Ismét megtalálja tehát önmagát több vagy kevesebb gyümölcssel megrakottan, miként a búzaszem is több vagy kevesebb magot hozott. A szellem az életcsira, a dolgok lényege, az átváltozások után ismét megtalálja önmagát a fejlődési folyamatok után.

35. De mondhatná valaki: Mi módon támadnak fel a halottak? És minémű testtel jönnek ki?

36. Balgatag! amit te vetsz, nem elevenedik meg, hanemha megrothadand.

38. Az Isten pedig testet ad annak, amint akarta és pedig mindenféle magnak az ő saját testét.

39. Nem minden test azon egy test, hanem más az embereknek teste, más a barmoknak teste, más a halaké, más a madaraké.

40. És vannak mennyei testek és földi testek; de más a mennyeiek dicsősége, más a földieké.

Az anyag különböző, mert az azt éltető princípium is különböző. Más életelv élteti a fát, más az állatot, más az embert. Ezért vannak a különböző formák: a növények, az állatok és az emberek.

Vannak mennyei testek, lelki testek, fluidok és olyan anyagok, amelyeket az emberi szem nem láthat, de hatásaik ma már észrevehetőek kezdenek lenni a médiumok és közvetítők, a delejesség és ódfény ismerete révén. Ezek a lelki testek a típusai azoknak a földi testeknek,

amelyeket az érzéki szem észrevesz. A szellemtestek képmására és azokban lévő életprincípium alkata szerint képződnek a földi testek mindenféle nemei és formái.

42. Éppen így a halottak feltámadása is. Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban.

A romlandóba és az anyagiba történik a vetés és minden feltámad a maradandóban, a szellemenben. A szellem felölti magára a romlandó emberi testet, a magot bevetik a romlandó földbe, de feltámad ismét, mint szellem az elpusztíthatatlan szellemtestben. (Ezt idegszellemnek vagy perispritnek is nevezik.) Így változik vissza a búzaszem is az ő eredeti valódi formájára, csírázóképes, életképes valamivé.

44. Elvettetik érzéki test, feltámasztatik lelki test. Van érzéki test és van lelki test is.

Életprincípium nélkül, mozgató erő nélkül nincs élet. Az örökké változó anyag, az élőfa, a csírázó mag, a különbözőképpen megnyilvánuló kövek és földrétegek, mind-mind tanúi az életprincípium létezésének, tanúi ennek a tevékeny, mindent mozgató erőnek. És ha az életet a természetben már annyira ismerjük, megtaláljuk és csodáljuk, ha már millió tanújelét adja annak, hogy az életcsira, az életerő különböző és sokféle életformát éltet: mennyivel inkább kell elismernünk azt, hogy az emberben is, — aki önállóan gondolkodik és érez — van egy szellem, egy őt éltető princípium. Csak az emberi szellem fonáksága, bukottsága okozza azt, hogy tagadja a dolgoknak éltető és mozgató princípiumát.

Minden anyagi forma csak durva képmása az örökké létezőnek. Életprincípium (szellempincípium) nélkül nincs élet, csira nélkül nincs gyümölcs, alap nélkül nincs épület.

45. Így is van megírva: Lőn az első ember Ádám, élő lélekké; az utolsó Ádám megelevenítő szellemmé.

46. De nem a lelki az első, hanem az érzéki, azután a lelki.

47. Az első ember földből való, földi; a második ember az Úr; mennyből való.

Az emberek testbeöltözése a földön kezdetben csak a durva anyagba történt, állathoz hasonló szervezetekbe. Akkor a földön még minden primitív, durva és nyers volt, azért kezdetben csak ilyen hasonló szellemek születhettek az állati testbe, hogy az utánuk jövő fejlettebb szellemek számára nemesebb lakóhelyet tudniillik megfinomodott emberi szervezetet készítsenek elő. Erről később még többet fogok mondani. Ezekben a versekben fluidikus testbeöltözésre mutattam rá, amely állati, érzéki test készítése nélkül fog végbemenni a földön, de csak későbbi időkben. Jobb világokban ez már most is így van.

De a fokozatos haladásnak meg kell lennie és az emberi szervezetek csak lassan-lassan készíttetnek elő a további nemesedésre és tökéletesedésre, hogy alkalmasak legyenek végül ama fentebb említett testbeöltözésre.

Ádám mindig allegorikus kép, Jézus azonban való igazság, Ő a legszebb példája az ilyen fluidikus testbeöltözésnek, Aki olyan testnek képzését mutatta be, melyben tevékeny érzékiség nem volt. Ő ezt megtehetette, mert ezeknek a teremtőerőknek a tudományát bírja.

A következő versek már érthetők a fenti magyarázat alapján. Hasonló hasonlóhoz társul. A fügefá nem terem körtét, így a jó szellemnek csak jó, a rossz szellemnek csak ártalmas fluidjai lehetnek.

50. Azt pedig állítom atyámfiái, hogy test és vér nem örökölheti Isten országát, sem a romlandóság nem örökli a romolhatatlanságot.

A szellemek országába nem mehet be a romlandó, tehát a bűn sem, mert ez is már romlást hoz magával. A tisztátalan nem juthat be a tiszta szellemi életbe.

51. Imé titkot mondom néktek: Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltunk.

Az elalvás alatt itt azt értem, hogy nem minden szellemnek, aki elbukik, kell itt a földön emberi testet felvennie és a halállal megismerkednie. Ők más világokban esnek keresztül a földi halálnak megfelelő átváltozásokon.

52. Nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban és mi elváltozunk.

Ez emberi képzelődés. Ilyen világítélet nincsen. Mindenki megítéltetik, még pedig halála után és saját lényének törvénye ítélt fölötte, hite és élete pedig mellette vagy ellene tanúskodik. A következő versek rámutatnak a jó szellemek győzelmére a gonoszság és az érzéki-ség felett. Az idők vége alatt a rossznak megszűnését értjük, azaz az anyaginak, az ellentétesnek, tehát mindannak, ami nem örökkévaló, amikor kezdetét veszi az isteni törvény uralma, az Istennel való harmónia, mely örökkévaló.

Pál apostol korinthusbeliekhez írt második levelénekmagyarázata

1. Pál, Jézus Krisztus apostola az Isten akaratából és Timotheus az atyafi, az Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van mindama szentekkel egybe, akik egész Akhájában vannak.

2. Kegyelem néktek és békesség Istentől ami Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.

NEM ütköztök-e meg azon, hogy mi itt sajátmagunkat "szentek"-nek nevezzük? **Abban az időben ennek a szónak más jelentősége volt, mint ma. Azt jelentette ugyanis, hogy az illető meg van keresztelve. Akkor még a keresztelést különösen szent cselekedetnek tartották, nem úgy, mint ma, csak szokásnak, avagy üzletnek.** A keresztelés tehát egyértelmű volt a szentté avatással, a megszenteléssel. Itt azonban nem az ember volt szent, hanem az az isteni szellem és azok a szellemi tehetségek, melyeket a megkeresztelt által szerzett meg, hogy a kegyelmet magához vonzotta. **Az embert sohasem lehet szentté avatni olyan értelemben, amint azt ma értitek. Sok úgynevezett szentnek az a bálványozó tisztelet, amellyel az emberek őket illetik, kellemetlen, mert ezt igazságtalannak tartják és magukat erre méltatlannak tekintik. Egyedül Istené a dicsőség.** Nem lehet kifogásolni azt, ha valaki elhunyt jámbor emberekhez könyörög oltalomért és segítségért. Ez olyan, mintha valaki földi barátját kérné, hogy vegye őt oltalmába. **De határozottan ellenkezik minden igaz hittel és minden igazsággal, bizonyos szenteknek a bálványimádással és babonával határos kultusza. Egyedül az Isten szent. Tőle nyerjük mi a szentséget, vagyis a kegyelmet.**

3. Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak atyja és a minden vigasztalásnak Istene.

4. Aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk bármely nyomorúságba esteket azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket.

5. Mert amint bőséggel kijutott nekünk a Krisztus szenvedéseiből, úgy bőséges a mi vigasztalásunk is Krisztus által.

ELSŐ FEJEZET

Itt kiemelem a jóságot. Ez az az erkölcsi haszon, mely a szenvedésekből fakad. Csak a szenvedésben és a fájdalomban lesz a hit és szeretet megpróbálva. A szenvedés nemesíti az embert, megtanítja imádkozni, az Istent hívni és magába térni. Köszönjétek meg az Úrnak azokat a próbatételeket, amelyeket nektek küld, mert ezek képezik azt a tüzet, mely szellemetek aranyát a salaktól megtisztítja. **Ne vessétek meg mások közbenjárását, mert ha sokan imádkoznak együttesen, ez olyan erőt képvisel, amely Istenhez jut és meghallgatást nyer. Ne hagyjatok fel ezért az imádsággal, mert annak megvan a maga hatása, ha őszinte, tiszta és erős.**

Isten változhatatlan az Ő törvényeiben. A rossz, az ellentét azonban sokféle zavart, szomorúságot és fájdalmat teremtett, de ezek az ima által a törvény értelmében enyhülnek, sőt igen sokszor meg is szűnnek. Az áhíthat ugyanis olyan erő, amely Isten szeretetével egyesülve és a hit biztos pályáján haladva, kegyelmet és meghallgatást vonz.

MÁSODIK FEJEZET

NAGYON szomorkodtam egyesek felett, akik daczára annak, hogy megkeresztelve, megszentelve lettek, erre a kegyelemre méltatlanná váltak és a bűn útjaira tévedtek. Vannak emberek, akik Istentől sokféle kegyelmet és adományt nyernek megpróbáltatásul, hogy azoknak a megszentelését megtanulják. Ha ezt a megpróbáltatást nem állják ki, ha az isteni kegyelmet és az adományokat megszenteltségtelenítik és azokkal visszaélnek, akkor tüzes paraszat gyűjtenek fejükre és csak sajnálatraméltók, de nem megvetendők. Senki sem hivatott arra, hogy embertársát megvesse, avagy lenézzze, még ha bosszúságot is okoz neki más ember gonoszsága. Isten a legnyomorultabb bűnöst sem veti meg és ti akarjátok megvetni eltévedt testvéreiteket?! Sírjatok felettük, mert az ő keservük nagy lesz! Imádkozzatok értük, mert nagy szükségük van erre!

HARMADIK FEJEZET

5. Nem mintha magunktól volnánk alkalmasak valamit gondolni, úgy mint magunkból; ellenkezőleg a mi alkalmas voltunk az Istentől van.

MINDEN a jó Istentől jön. Mibelőlünk pedig ered a bűn. Mi Istentől a jóságot nyerjük kegyelemből. Ha mi ezt magunkban meggyökerezni hagyjuk, akkor kezdődik csak saját munkánk. Minden fonákság dacára, még a gonosz szellemben is megvan a csirája a jónak, vagyis az a képesség, hogy Isten kegyelmét felvehesse magába, ott csíráztathassa, hogy az meggyökerezzen, mert minden szellem Istentől eredt. Ő az egyedüli, aki szellemet teremthet. Ezért minden szellemben, még a leggonoszabban is, megvan az isteni csira, mint lehetőség a megfordulásra és javulásra. Még a legelvetemültebb szellem is javulhat, azért mondja az Írás, hogy az úgynevezett Sátánnak, a nagy szellembukás képviselőjének uralmát az a nő fogja elpusztítani, aki az örök tisztaságot és szeretetet jelképezi.

6. Aki alkalmatossokká tett minket arra, hogy új szövetség szolgálai legyünk, nem betűé, hanem léleké; mert a betű megöl, a lélek pedig megelevenít.

Igen és ők mégis mindent, ami csak szellem, belefűllasztottak a betűkbe. Betűrágók lettek. Ezernyi jelentőségét találták ki a szavaknak, mert épp az igazság szellemét, aki az ő kapzsiságukat és gőgjüket lealázhatná, nem akarták megtalálni. A szellem azonban él, nem engedi magát megölni és annak idején beszélni kezd majd, hogy a haszontalan betűket elpusztítsa.

8. Hogyne volna méginkább dicsőséges a léleknek szolgálata?

Minden embernek az a kötelessége, hogy a szellem szolgálatában működjék. Mindenkinek az Istenhez kell ragaszkodnia, őt követni és az ő igéjét hirdetni. Az emberek az Úr papjai legyenek és egy nagy egységes egyházat alkossanak.

11. Mert ha dicsőséges az elműlandó, sokkal inkább dicsőséges ami megmarad.

Ha már a földön, az emberi testben elérjük a hit és a gondolat tisztaságát, mennyivel több tisztaságot fogunk majd a szellemvilágban találni. Ezért örüljetez annak, hogy azt az igazságot kinyilvánítják, amelyet ti már itt ezen a földön kerestek.

14. De megtompultak az ő elméik. Mert ugyanaz a lepel mind e mai napig ott van az ő szövetség olvasásánál felfedetlenül, mivelhogy a Krisztusban tűnik el.

15. Sőt mind máig, amikor csak olvassák Mózeset, lepel borul az ő szívükre.

Igen, ma is leplet borítanak szemük elé és követ helyeznek szívükre, hogy meg ne lássák az igazságot és meg ne érezzék az Isten szavát, mert mindezeketől félnek, nehogy kitépessenek földi gondolkodásuk és érzéseik hatalmából.

17. Az Úr pedig a Lélek; és ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság.

NEGYEDIK FEJEZET

4. *Akikben e világ Istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliumának világosságát, aki az Isten képe.*

ENNEK a világnak az istene" - vagyis a világi élet, a gög, elkápráztatta az emberek érzékeit, úgy, hogy az igazi értelmet sem meglátni, sem felfogni nem képesek. Az Isten igéjét ezek mindig ferde emberi felfogás szerint értelmezik.

6. *Mert az Isten, aki szólt: sötétségből világosság ragyogjon, ő gyűjtött világosságot a mi szívünkben az Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arcán való világotlatása végett.*

Itt ismét rámutatok arra az isteni csirára, arra a képességre, amelynek segítségével a szellemeket gyümölcsözően tudjuk magunkba venni. Ez a képesség minden emberben megvan.

7. *Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy amaz erőnek nagy volta Istené legyen és nem magunktól való.*

Olyan erő ez, amely a testbeöltözés alkalmával került testünkbe s most benne hordozzuk.

11. *Mert mi, akik élünk, mindenkor halálra adatunk a Jézusért, hogy a Jézus élete is látható legyen a mi halandó testünkben.*

Mi tudtuk azt, hogy vértanúságot fogunk szenvedni tanainkért és Krisztus követéséért, de azért nem csüggedtünk el. Szervedjétek el ti is gyermekek a mai világ vértanúságát, az erkölcsi halált, amely nektek a gúny, a csúfolódás, az emberek átkozódó szavai, a lealacsonyítás és rágalmazás révén osztályrészül jut. Szervedjétek el boldogan ezt a halált a szellemtanért és Krisztus követéséért! Sokan közületek könnyebben viselnék el a testi szenvedéseket, mint a szellemi fájdalmakat és szenvedéseket és csekélységnek tekintenék a máglyahalált azzal a hosszú szenvedéssel szemben, amelyet a világ csúfolódásai és hozzátartozóik átkozódó és szeretetlen szavai okoznak.

ÖTÖDIK FEJEZET

NAGY a mi vágyódásunk a szellemvilág után, amelyből ide a földre születünk. Vágyakozunk egy fluidikus testre, amely szellemünk normális ruhája és szabad mozgásunkat, valamint az igazságba való betekintésünket nem gátolja.

Ahol emberek uralkodnak, ott kényszer, börtön és halál van, ahol pedig Isten uralkodik, ott béke, szeretet és örök élet lakozik.

3. *Ha ugyan felöltözötte is mezíteleneknek nem találtatunk!*

Boldog az, aki jó gondolatokkal és jótettekkel felruházva, szeretetben és hitben meggazdagodva megy át a szellemvilágba. De jaj annak, aki ezekben szűkölködve, mezítelenül jut ebbe az országba.

4. *Mert akik e sátorban vagyunk is, sóhajtozunk megterheltetvén; mivelhogy nem kívánunk levetköztetni, hanem felöltöztetni, hogy a mi halandó, elnyelje azt az élet.*

Ameddig az emberi testben vagyunk, sokszor terhesnek érezzük szellemünk legbensejében ezt az állapotot és vágyakozunk az úgynevezett tudattalan után.

6. *Azért mivelhogy mindenkor bízunk és tudjuk, hogy e testben lakván, távol vagyunk az Úrtól.*

Mindazonáltal Isten akarata, hogy ez így legyen. Mi az emberi testet vonzzuk, oly célból, hogy ez eszköz legyen számunkra az örök üdvösségre. Nyugodjunk meg ebben! Tartsuk magunkat Jézushoz! Látjátok, Ő meghozta nekünk a feltámadás, az újból megjelenés és a szellemekkel való közlekedés bizonyosságát. Példát nyújtott nekünk a kiengesztelődésre és a szeretetre. Prédikált és gyógyított, anélkül, hogy pap vagy orvos lett volna. Ti is ezt cselekedjétek. Legyetek új teremtményekké a Krisztusban, higgyetek az Atyában, bízzatok a Fiúban! Kövessétek az Ő példáját, gyógyítsatok, prédikáljatok, bocsássatok meg mindenkinek, engeszteljetek ki mindenkit! Tartsatok ki szilárdan a feltámadás és a szellemekkel való közlekedés hite mellett, hogy timagatok tanuljatok és az eltévelyedettek is megtérjenek!

21. *Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.*

Ez azt jelenti: Isten elküldte Jézust, aki bűn és durva anyag nélkül való volt, az emberi testbe (a bűnbe) hogy Ő Isten igéjét vigye e földre.

HATODIK FEJEZET

EZ a fejezet figyelmeztetéseket tartalmaz, amelyek nem szorulnak bővebb magyarázatra. Ezek a figyelmeztetések főleg a mai kijelentési korszak médiumaira nézve fontosak, mert ezek az abban az időben élt médiumok számára íratlak.

Igen, ti médiumok, titeket lenéz és üldöz ez a világ, a jámborok megátkoznak benneteket, mint Belzebub szolgáit. De azért ne szomorkodjatok. Legyetek szellemetek mélyén vidámak. A királyok és főurak nem fognak meglátogatni benneteket, de eljönnek hozzátok az Úr tiszta és jó szellemei. Nektek nincsen aranyatok és nincs ékszeretek, szegények vagytok és ismeretlenek. De felüdítenek benneteket Isten szellemi adományai és ismer titeket az Atya! Legyetek azért vidámak, használjátok fel a szellemi adományokat Isten törvényei szerint, tekintsétek azokat Istentől nyert talentumoknak, amelyekért felelősek vagytok.

HETEDIK FEJEZET

Ez a fejezet is csak könnyen megérthető intéseket tartalmaz, amelyek nem szorulnak magyarázatra.

NYOLCADIK FEJEZET

MEGISMERTETTEM velük azokat az adományokat, médiumi tehetségeket, vagyis kegyelmeket, amelyeket a macedóniaiak nyertek. Az ő hitükért, egyszerűségükért és tisztaságukért kapták meg ezeket. Szegényen és tudatlanul cselekedtek csodás dolgokat adományaik révén.

7. Azért, miképpen mindenben bővelkedtek, hitben, beszédben, ismeretben és minden buzgóságban és hozzánk való szeretetben, úgy a jótéteményben is bővelkedjete.

Intettem őket a jótéteményekre és hogy a szellemi adományokban is bővelkedjenek. Aki Istentől ezeket a médiumításokat kéri, hite és imádsága által ezeket magához vonzza, az gazdagon meg lesz velük ajándékozva. Akiben jóakarát van, az már megtette az első lépést ezeknek az adományoknak az elnyeréséhez, mert az akarat a leghatalmasabb rugó.

15. Amint meg van írva: Aki sokat szedett, nem volt többje, és aki keveset, nem volt kevesebbje.

Aki sokat gyűjtött, annak fölöslege van, adja tehát tovább az adományokat. Az, akinek nagy gyógyító ereje, beszélő- vagy íróképessége van, annak nincs fölöslege, mert a fluidikus átömlesztés törvénye szerint tovább adja ezeket az adományokat. Ezáltal az, akinek kevés jutott ezekből az adományokból, nem szűkölködik, mert kiegészíti azt mások fölöslegéből. Ez szeretetteljes kölcsönös kiegészítés.

24. Adjátok azért szereteteknek és felöletek való dicsekvésünknek bizonyosságát irántuk a gyülekezet előtt is.

Intettem őket arra, hogy nyíltan és szabadon vallják magukat Krisztus követőinek, mert egyesek már akkor is szégyellték hitüket a világ előtt.

KILENCEDIK FEJEZET

6. Azt mondom pedig: Aki szűken vet, szűken is arat; és aki bőven vet, bőven is arat.

7. Kiki amint eltökölte a szívében, nem szomorúságból vagy kénytelenségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.

AZ adakozás alatt nem érttem pénzádományt, hanem a szellemi adományokból való adakozást, azt az adót, amelyet mindenki köteles a köznek megfizetni. Mert vannak igen sokan, akik midőn megnyerték az adományokat, és médiumok lettek, elzárkóznak mások elöl és egyedül a maguk számára akarják megtartani az Istennel való érintkezést, mintha csak egyedül ők és az Isten léteznének a világon. Ezek nem kívannak használni az emberiségnek és

nem akarnak segíteni a szenvedőkön. Vannak ismét mások, akik az ő médiumitásukat a világtól és mások ítéletétől való félelmük miatt titokban tartják, azt elnyomják, és nem képezik ki. Mindenkinek szent kötelessége, hogy azokat az ajándékokat, amelyeket Istentől nyert, fejlessze és az emberiség hasznára fordítsa. Gyakorolja tehát mindenki szellemi adományait és médiumitásait és fizesse ekként a szellemi adót, a szeretetadományt, amellyel az emberiségnek tartozik. Ingyen kapta, ingyen adja tovább. Ennek a fejezetnek anyagi adakozásra való vonatkoztatása helytelen, én csakis a szellemi adományokra értettem ezeket. Kézfogás (kézfelvevés) által ezek az adományok átömlenek egyik embertől a másikra, azért a kéznyújtás itt a fluidikus átömlés értelmében említettett.

12. Mert e tisztnek szolgálata nemcsak a szenteknek szükségét elégíti ki, hanem sok hálaadás-sal bőséges az Isten előtt.

Ez a kézfogás betölti és felüdíti nemcsak azt az embert, akinek a fölöslegből juttattok, hanem másokat is, tudniillik a körülöttetek lévő szellemeket, akik veletek együtt és általatok fluidikusan átérzik ennek a kézfogásnak jótékony hatását. Ők is dicsérik és magasztalják ezért az Istent és megköszönik Neki ezt a jótéteményt.

TIZEDIK FEJEZET

Ez a fejezet teljesen világos, ezt sem kell magyarázni.

TIZENEGYEDIK FEJEZET

EBBEN a fejezetben óva intettem őket, miként ezt ma is teszem, azoktól a hamis tanoktól, amelyeket Jézusról terjesztettek még a gyülekezetekben is. Elferdítették az Úr szavait és hamis értelmezéseket tanítottak. A szeretetnek és szellemnek tanából emberi hatalmat akartak készíteni, ami nekik később - sajnos - sikerült is! **A tiszta tanból emberi vallás lett, amely ahelyett, hogy az embereket szellemesítette volna, emberi indulatokat fejlesztett ki bennük. Államokat alkotott és megdöntött, emberileg uralkodott és emberileg ítelt. Háborúskodott és gyilkolt az a vallás, amely emellett nem átalotta magát „kereszténynek” nevezni.** Oh, mily siralmas ez! Szellemem elszomorodik ezen! Mert a tiszta keresztényi szeretet tanát, a szellemtant, az Istennel és az ő szent szellemével való benső közlekedést a sok millió ember között csak egyeseknél tudom feltalálni!

13. Mert az ilyenek hamis apostolok, álnok munkások, akik a Krisztus apostolaivá változtatják át magukat.

Az ellentét, a gonosz szellemek, a törvény és a jó ellen működnek. Hogy ez sikerüljön nekik, fölveszik a tisztaság látszatát, hamis világosságba öltöznek, szólnak mézédés szavakat és meg akarnak téveszteni titeket. Ne higgyetek nekik! Vizsgáljátok és bíráljátok meg a szellemeket! Éles tekintettel és igaz érzéssel gyorsan felismerhetitek őket! Az, aki Jézus és az ő tanításai ellen beszél és tanít, az ellentétéhez tartozik, ne engedjétek tehát körötökbe.

TIZENKETTEDIK FEJEZET

ATTÓL fogva, hogy Jézus hívó szava által megtértem, többször mély delejes álomba merültem, amelyet ti extázisnak neveztek. Szellememet ilyenkor Jézus kivonta testemből és magához emelte fel a fény birodalmába, hogy nehéz feladatomhoz előkészítsen és erősítsen. Testem ezalatt látszólag élettelenül pihent a földön, várva a szellem visszatérését, amely vele csak a fluidikus életszalaggal (fluidisches Nahrungsband) állt összeköttetésben.

Sokszor feltártam a gyülekezetek előtt az így nyert tapasztalataimat, hogy hitre ébresszem őket, de emellett állandóan attól tartottam, hogy némelyikben ez az irigységet fogja felkelteni, vagy hogy az öndicséret látszatát kelti fel bennük. Ezért ilyenkor tartózkodóan és leplezetten beszéltem és viselkedtem. Az én beszédeimben óva intettem azokat, akik Istentől adományokat, médiumitásokat kaptak, a gögtől és a felfuvalkodottságtól, mert ha ezek a hibák

csak a legcsekélyebb mérvben is belopódtak valamely médium lelkébe, ez olyan rákfene, amely minden jót felemészt és elpusztít.

10. Annakokáért gyönyörködöm az erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben és szorongatásokban Krisztusért; mert amikor erőtelen vagyok, akkor vagyok erős.

Az erőtlenségek alatt itt a kísértéseket kell érteni. A kísértések idején legyetek erősek. Akit a kísértés meg érint, az még hibázhat. Én nagyon szerettem az embereket, ők pedig nem szerettek engem, mert megmondtam nekik az igazat. Ez fog veletek is történni, ha emberek megjavításán fáradoztok. De ez ne tévesszen és ne ijesszen meg benneteket. Haladjatok tovább szeretettel a ti ösvényeiteken.

Az irigység az a kígyó, amely mindent elnyel és amely minden körbe befurakodik. Egyesek szellemi adományai miatt a gyülekezetekben sokan irigységet hordtak szívükben. Mindenki a legkiválóbb adományt szerette volna és másokat túlszárnyalni akart, míg be nem látták, hogy az irigység és a dicsvágy minden jó szellemi adományt megöl, és méreggá változtat. Most is látom ezt a bajt azoknak a körében, akik magukat spiritisztáknak és médiumoknak nevezik, ami engem szomorúsággal tölt el. Kérlek benneteket, hogy ezt a hibát irsátok ki magatokból.

TIZENHARMADIK FEJEZET

IGYEKEZZETEK azon, hogy a sugalmazó szellemet magatokhoz vonjátok. Keressétek a szellemi tudományt, láncoljátok magatokhoz a szellemi adományokat a tiszta jóakarattal és hit által. Ne tagadjátok az erőket, hanem kutassátok őket! Két erő kell, amely egy harmadikban egyesül: a ti akaratotok, az Isten kegyelme és az asszimiláló (magábafofogadó) erő; ez tesz benneteket derék munkásokká.

Pál apostol galátziabeliekhez írt levelének magyarázata

ELSŐ FEJEZET

I. Pál, apostol (nem emberektől, sem nem ember által, hanem Jézus Krisztus által és az Atya Isten által, a ki feltámasztotta őt a halálból;)

AKI őt feltámasztotta a halálból" ez annyit tesz, hogy bűnös, vak emberből, élő, megvilágosult emberré lettem. Ezt velem az Úr Jézus cselekedte, ő általa lettem a szellemtan képviselőjévé. Az ébredésnek ez az órája minden bűnös számára üt. Bár felhasználná ezt a saját javára!

6. Csodálkozom, hogy attól, aki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar más evangéliumra hajlotok.

7. Holott nincs más; de némelyek zavarnak titeket és el akarják ferdíteni a Krisztus evangéliumát.

Ezt azok ellen prédikálom, akik hamis evangéliumot hirdetnek; olyanok ellen, akik anyaloknak látszanak és mégsem ismerik el Krisztust Isten fiának és az emberiség Megváltójának. Ezek a gonosztól, vagyis az ellentétől valók, mert nem akarják ismerni a törvényt. Jegyezzétek meg jól magatoknak ezt, ti spiritiszták, kik felületesen és egyoldalúan kutattok, kik okosabbak akartok lenni mindenkinél és a szellemeket meghallgatjátok anélkül, hogy megpróbálnátok őket! Miként vannak emberek, akik az isteni dolgokat tagadják és Krisztust megvetik, úgy vannak ugyanolyan szellemek is, akik hasonlóképp cselekszenek. Olvassátok el figyelemmel és áhítattal a következő verseket!

10. Mert most embereknek engedek-e, avagy az Istennek? Vagy embereknek igyekezem-e tetszeni? Bizonyára, ha még embereknek igyekezném tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék.

11. Tudtotokra adom pedig atyámfiai, hogy az az evangélium, melyet én hirdettem, nem ember szerint való;

12. *Mert én sem embertől vettem azt, sem nem tanítottak erre, hanem a Jézus Krisztus kijelentése által.*

Látjátok, az Isten kegyelme mily nagyszerűen bizonyult be én rajtam, szegény bűnösön! Én, ki egykor üldöztem Jézust, most Róla teszek bizonyosságot, az ő evangéliumát hirdetem, az ő ereje által. **Ez pedig ugyanaz az evangélium, amelyet az ő apostolai hirdettek és az evangélisták leírtak.**

MÁSODIK FEJEZET

2. *Fölmentem pedig kijelentés következtében és eléjük adtam az evangéliumot, melyet hirdetek a pogányok között, de külön a tekintélyeseknek, hogy valami módon hiába ne fussak, vagy ne futottam legyen.*

FIGYELJETEK erre: „Fölmentem pedig kijelentés következtében”. Én mindig benső szellemi összeköttetésben álltam Jézussal és az Isten más jó szellemeivel, akiket "Szentlélek"-nek neveznek. **Az ő utasításai szerint cselekedtem.** Ugyanilyen feltételek mellett közlekednek ma is a spiritiszták és médiumok a szellemekkel: beszélnek, látnak és írnak az ő utasításaik szerint.

11. *Mikor pedig Péter Antiókhia jött, szemtől szembe ellene állottam, mivel panasz volt rá.* Itt említem meg azt a kis civódást, amely köztem és Péter között volt, mert ő a Mózes vallása által előírt bizonyos emberi szokásokon nem tudott felülemelkedni.

HARMADIK FEJEZET

2. *Csak azt akarom megtudni tőletek: a törvény cselekedeteiből kaptátok-e a Lelket, avagy a hit hallásából?*

3. *Ennyire esztelenek vagytok? Amit Lélekben kezdtetek el, most testben fejeznétek be?*

8. *Előre látván pedig az írás, hogy Isten hitből fogja megigazítani a pogányokat, eleve hirdette Ábrahámnak, hogy: Te benned fognak megáldatni minden népek.*

9. *Ekként a hitből valók áldatnak meg a hívő Ábráhámmal.*

AZ a vezető szózat, amely bennem volt, arra készítetett, hogy Krisztus tanításait a pogányok között hirdessem. Ezt meg is tettem. A pogányoknál sokkal termékenyebb talajra találtam, mint a megcsontosodott, nyakas zsidóknál, kik az ő régi törvényeikből, amelyekben pedig már élet sem volt, nem engedtek. A kereszténységnek manapság is jobban kellene törekednie a pogányok megtérítésére. Ebben a tekintetben keveset végeznek és nagyon lanyhán dolgoznak az emberek. A missziómunkának általánosabbnak és kiterjedtebbnek kell lennie és több szeretettel, hittel és igyekezettel kell azt végezni. Vajha nemsokára az egész emberiség ismerné az Istent és mindnyájan őt dicsőítenék!

10. *Mert akik törvény cselekedeteiből vannak, átok alatt vannak; minthogy meg van írva: átkozott minden, aki meg nem marad mindazokban, amik megírtak a törvény könyvében, hogy azokat cselekedje.*

11. *Hogy pedig a törvény által senki sem igazul meg Isten előtt, nyilvánvaló, mert az igaz ember hitből él.*

Aki csak a törvény betűje szerint cselekszik, az nem üdvözülni fog. Egyedül az üdvözülni fog, aki a törvény szellemében cselekszik. Mózes törvénye egyedül nem üdvözíthet, aki azonban a szeretet és a hit szellemében cselekszik, megszenteltetik.

13. *Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká lévén érettünk; mert meg van írva: átkozott minden, aki fán függ.*

Ez nem egészen világos. Krisztus annyiban váltott meg minket a törvény külsőségeitől, hogy megismertetett bennünket a törvény szellemével, ő nem rontotta le a törvényt és nem vetette meg, hanem saját maga is mindig követte. Mikor azonban az álszenteskedőket korholta, azokat, akik csak a külső formákat tartották be, akkor azok őt a fára akarták felszegezni. Így váltak számukra Krisztus szavai átokká, mert azok őket igazságosan érve, bosszúállásra ingerel-

ték Jézus ellen. Neki azonban be kellett töltenie azt a hivatást, hogy világosságot és igazságot hozzon az emberiségnek.

28. Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban.

Olvassátok ezt a verset és tekintsetek fel a mindeneket egyesítő krisztusi tanokra! Ez váltson meg mindenkit a régi formáktól, amelyek a szellemet és az igazságot megölték. A kereszténység feltámadás, fejlődés, szellemi szabadság legyen; felemelkedés Istenhez és az ő dicsőséges szellemvilágához. Sajnos, az emberek kis idő múlva ezt a dicső kereszténységet is béklyókba verték és formákhoz kötözték.

NEGYEDIK FEJEZET

KRISZTUS hozta le számunkra annak a bizonyosságát, hogy mi egy atyának a gyermekei vagyunk. Sok könyvet lehetne írni arról az ezerféle kinyilatkoztatásról, és az anyagiasságtól való megváltásról, amelyet Jézus által nyertünk. Az emberiség mind a ami napig nem tudta fölismerni a krisztusi tanok valódi hasznát. Igen, a mai világ sajnálkozva néz mindazokra, akik még hisznek.

Krisztus tanításai műveltséget és civilizációt hoztak. Krisztus szavainak utóhatásai meglesznek évszázadokon keresztül az idők végéig. A kereszténység felszabadította a nőt a férfiak által rárakott járom és szolgaság alól és Jézus anyjában a nőiesség legmagasztosabb példaképét nyújtotta. Mária példaképe annak a nőnek, ki csendben és visszavonultan nagy tetteket visz véghez.

A kereszténység az embereket úgy tekinti, hogy valamennyien egy atyának, az Istennek a gyermekei és Krisztus által megadja az embereknek a szellemileg való továbbélés, a feltámadás és a halál után való megjelenhetés bizonyosságát. Bizonyítékát nyújtja egy túlvilágnak, hol Istenhez juthatunk. Krisztus megmutatja nekünk, hogy kell kézfeltevés által, egy-egy szónak kiejtése által gyógyítani és megtanít arra, miként lehet a gonosz szellemeket megtéríteni avagy kiűzni. Az ő spontán gyógyításai még ma is megszégyenítik az emberek orvosi tudományát. Magas szárnyalású beszédei által megszégyenítette Izrael legtudósabb férfait. Ő, ki a földön semmit sem tanult, többet tudott minden írástudónál és bölcselkedőnél. Az ő tanításainál mélyebb és szebb filozófiát, magasztosabb, tisztább igazságot mindez ideig senki se tanított, hatásosabb szavakat és mindezeknek teljesen megfelelő tetteket rajta kívül senki sem tudott felmutatni. Mégis szidalmazzák Őt és hallani sem akarnak tanításairól!

Jaj, százszorosan jaj ezeknek! Az ítélet napja közég, mikor az igazságot a hazugságtól elválasztják.

14. És megkísértetvén testemben, nem vetettetek meg, sem nem utáltatok meg engem, hanem úgy fogadtatok, mint Istennek angyalát, mint Krisztus Jézust.

Ezt nem szabad úgy értelmezni, hogy ők engem Jézus Krisztus ként tiszteltek volna. Azonban felismerték a bennem működő Jézus szellemét. Én egyszerű eszköz maradtam, az Urat szolgáló Pál és szeretném, ha ezt a verset az emberek így értelmeznék.

31. Annakokáért, atyámfiai, nem vagyunk a szolgáló fiai, hanem a szabadoséi.

Ne legyünk az ó-szövetség gyermekei, hanem az újszövetségéi, amely szellemünket felszabadította. Legyünk gyermekei a kereszténységnek, vagyis a szellemileg újjászületett zsidóságnak. Ilyen beszédekért egész Izrael üldözött, mert a régi elavult szokások és formaságok ellen kikeltem, amelyek már abban az időben is értéktelenek voltak és a szellemet megölték. Ezeknek a pótlására hirdettem nekik Krisztus igéit, amiért azután felbujtónak neveztek!

ÖTÖDIK FEJEZET

AZ én felhívásom, amelyet levelemnek ebben a fejezetében hozzájuk intéztem, úgy hangzik, mintha bujtogattam volna őket arra, hogy szabadítsák fel magukat. De hát a kereszténység tényleg forradalmat jelent a zsidósággal és pogánysággal szemben. Új idők jöttek. Mindazo-

náltal a kereszténység csak átváltozását, feltámadását és szellemülését jelentette a régi tanak. A kereszténység tehát forradalom volt; minket pedig a nép felbujtójaként üldöztek és vértanúságot szenvedtünk. Mi azonban mégsem hirdettük csupán szavait a szeretetnek, hanem követtük is azt, és miként Jézus, úgy mi is még haldokolva is áldottuk kínzóinkat, mert ő általuk dicsőültünk meg!

A keresztény gyülekezeteket mindig intettem arra, hogy ne civakodjanak egymás közt, mert az egységben van az erő és arra buzdítottam őket, hogy ezt az új tant, amely a szellemet az emberi szavaktól és formaságoktól felszabadította, szeretettel, hittel és önmegtartóztatással megszenteljék. Így lettünk mi azoknak az időknek forradalmárai, példái ezeknek az erényeknek és a rendnek. Mennyivel mások a forradalmárok manapság, kik csak erkölcsstelenségben, istentagadásban, gyilkosságban és pusztításban lelik örömeiket és mindezek dacára az emberiség felszabadítóinak merik magukat nevezni! Szégyenfoltját képezik nekik az emberiségnek, mert durvaságban, borzalmasságban, istenkáromlásban és minden erkölcsstelenségben túltesznek a többi embereken!

HATODIK FEJEZET

Ez a fejezet világos és érthető. Olvassátok el figyelemmel.

Pál apostol efézusbeliekhez irt levelének magyarázata

ELSŐ FEJEZET

1. Pál, Jézus Krisztus apostola, Isten akaratjából, az Efézusban lévő, Krisztus Jézusban hívő szenteknek.

Ez a levél az Efézusban lévő megkereszteltekhez van intézve.

3. Áldott legyen az Isten és a mi Urunknak Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden lelki áldással a mennyekben, a Krisztusban.

DICSÉRTESSÉK az Isten, aki minket megáldott különféle szellemi tehetséggel, médiumitással.

Az emberek ma a szellem jelenségeket és médiumitásokat kóros jelenségnek tekintik, avagy csalásnak minősítik. Dacára ennek, itt az idő, amikor a szellemvilág létezése és az emberiségre, illetve az emberre és az ő életére való befolyása természeti törvénynek fog bizonyulni. Itt az idő, mikor a csodák természetes magyarázatot nyernek és az ember végre megtanulja, hogy a durva anyag felett eltekintve: a szellemvilágot és a szellemi dolgokat határozottan felismerje. Azok a szavak, melyeket ebben a levélben burkoltan mondtam, ma pontos kutatások révén természet törvényeken alapuló magyarázatot nyernek.

10. Az idők teljességének rendjére nézve, hogy ismét egybeszerkeszt magának minket a Krisztusban, mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek a földön vannak.

Mindnyájunknak eggyé kell lennünk Istenben. Jézus megmutatja ehhez az utat. Ő megváltott minket a pogányságból és a régi zsidóságból. Ez a kettő átváltozott egy dicső harmadikká: a kereszténységgé. Szóltam továbbá Isten dicsőségéről, jóságáról és kegyelméről, amelyről sohasem lehet eleget elmélkedni. Jézus, mint tökéletes szellem részese az Atya dicsőségének. Ő gondoskodik ma a reábizott földről, melynek Ő a Megváltója. Ezért mondom nektek, emberek: Higgyetek Jézusban és tartsatok ki mellette!

17. Hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adja néktek a bölcsességnek és kijelentésnek Lelkét, az Ő megismerésében.

Ez a vers mutatja, hogy abban az időben miként könyörögtünk Istenhez a magasabb médiumi ajándékokért és tiszta lélekkel és buzgó imával miként járultunk ehhez magunk is hozzá.

MÁSODIK FEJEZET

1. Titeket is megelevenített, akik holtak valátok, a ti vétkeitek és bűneitek miatt.

MEG voltunk halva a bűnben mindaddig, mígnem Jézus jött és a feltámadásról szóló tant hirdette. Ma is halottak az emberek a bűnben. Nem hisznek a feltámadásban. Szerintük a természetnek nincs lelke, a gondolkodó embernek nincs szelleme. Minden halott! Ők maguk pedig nem egyebek, egy darab húsnál, szellemi öntudat nélkül. Ezen a téveszmén csüggnék most rendíthetetlenül, száz év múlva azonban ezt, mint a legnagyobb dőreséget, mindenki nevetni fogja. Ez lesz a következménye a mindenütt feltűnő spontán és médiumi úton létrejött szellemjelenéseknek. A szellemvilág létezését, az egyénnek a halál után való folytatólagos életét, a jövő kor emberisége megdönthetetlen bizonyítékok alapján természettörvényeken fogja felismerni és azok, akik most ezt a tudományosság örve alatt még annyira tagadják, egykor meg fognak győződhetni annak valóságáról és saját oktalanságukról.

2. Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama lélek szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik.

4. De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelmével, mellyel minket szeretett.

5. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, (kegyelemből tartattatok meg!)

8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez.

Ezekben a versekben, melyek a közönséges ember számára homályos értelműek, a szellembuvárlást juttatom kifejezésre. Azt akarom mondani: Mi mindnyájan, akik ezen a földön élünk, Istentől elpártolt szellemek vagyunk. Ezért bűnben és testiségben születünk, mert még nem volt bűn nélkül való ember ezen a földön Jézuson, Isten elsődjén kívül, akinek éppen ezért van hatalma a testiséget szellemesíteni és a bűnt megváltani. Isten az ő kegyelme és jósága folytán pártfogásba veszi a bukott szellemeket. Nem hagyja őket elpusztulni, hanem földeket teremt számukra, amelyeken nekik emberi testbe öltözve kell bűnhődniük és javulniuk.

9. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.

Azért mondom, hogy senki se kérkedjék az ő jó tetteivel, mert Isten kegyelme az, amely neki az alkalmat adta, hogy jót cselekedhessek. Isten kegyelme az is, hogy szenvedhet és megpróbáltatik. Bukásunkért sokkal nagyobb bűnhődés járna, azért bünt követnek el azok az emberek, akik zúgolódnak Isten törvényei és rendelkezései ellen. Semmit se rójatok fel a magatok érdeméül, hanem köszönjétek mindent az Atyának, az Istennek. Ezt azonban minden képmutatás és álszenteskedés nélkül tegyétek, mint szívetek legbensőbb meggyőződését. Ne hordozátok ajkaitokon haszontalanul ezt a szót „kegyelem”, nehogy ezen a becsületes szellemek megbotránkozzanak, hanem tartsátok szívetekben mélyen bevésvé és annak értelmében cselekedjétek. Az emberek igen nagyra tartják az ő működésüket és műveiket. Minthogy a szellem létezését tagadják, mindent magukból akarnak meríteni és teremteni. Ebből önbálványozás keletkezett, amely oda fog fejlődni, hogy önmagukat fogják imádni és mint legmagasabbrendű anyagot dicsőíteni. Mily dőresége ez az emberi hiúságnak! Még pórul jársz, ember, a te örökös ellenkezéseiddel. Most tagadod a szellemet, végül azonban magadban fogod feltalálni és imádni azt!

14. Mert Ő a mi békességünk, ki egyé tette mind a két nemzetséget és lerontotta a közbevetett válaszfalat.

Jézus mindenkiért halt meg és az egész emberiségnek hozta tanítását. Ezért mondom, hogy lerontotta a válaszfalat, amely a pogányokat a zsidóktól elválasztotta.

Azt akarta Jézus, hogy ezentúl mindnyájan egy nagy, egységes családot alkossunk, a Krisztus gyülekezetét. Amit azonban akkor nem tudtak megvalósítani, t. i. az egységet, arra ma sem képesek még. Zsidók és keresztények ellenségekként állnak egymással szemközt. Civódás, türelmetlenség, egyenetlenség uralkodik a keresztények között is és minden évszázad új sza-

kadásokat hoz és új szekták keletkeznek. Mily messze vannak ezek még attól az egységes krisztusi egyháztól, amelyet mi hirdettünk.

HARMADIK FEJEZET

1. Ezért vagyok én Pál, a Krisztusnak foglya tiérettetek a pogányokért.

5. Amely egyéb időkben meg nem ismertetett az emberek fiaival úgy, ahogy most kijelentetett az ő szent apostolainak és prófétáinak, a Lélek által.

NEGYEDIK FEJEZET

EZ a fejezet sok bölcs tanítást tartalmaz, amelyeket Krisztus befolyása alatt írtam. Szívleljétek meg ezeket. Tiszta, világos igék ezek, mindenki könnyen megértheti és hasznos tanulást meríthettek belőlük.

9. Az pedig, hogy fölment, mit jelentene mást, mint hogy előbb le is szállott a föld alsóbb részeire.

10. Aki leszállott vala, ugyanaz, aki fel is ment, feljebb minden egeknél, hogy mindeneket betöltsön.

A pokol tornácának fogalmát még nem magyarázták meg. Megkísérlem ezt nektek magyarázni. Azt mondtam itt, hogy Ő leszállt a föld mélyebb részeibe. Krisztus nemcsak a testet öltött szellemekért jött le a földre, hanem a testnélküli szellemek megváltására is, akik a földben vannak. Minden világnak (égitestnek) szellemkörei vannak és pedig önmaga körül és önmagában. Minden, ami a föld körül, a földön és a föld belsejében van, szellemekkel van benépesítve,

6. Hogy tudniillik a pogányok örökös társak és egy ugyanazon test tagjai és részesei az ő ígéretének a Krisztus Jézusban, az evangélium által.

9. És hogy megvilágosítsam mindeneknek, hogy miképpen rendelkezett Isten ama titok felől, amely elrejtetett vala örök időktől fogva az Istenben, aki mindeneket teremtett a Jézus Krisztus által.

EBBEN a fejezetben kiemeltem azt, hogy küldetésem volt a pogányok megtérítésére. Az 5. és 6-ik versben világosan kijelentem, hogy nekem a Szellem kinyilatkoztatta azt, hogy a pogányoknak hirdessem az igét és a titkokat, amelyeket Isten mindaddig magánál hordozott. Az első versben Krisztus foglyának mondom magamat azért, mert Jézus szelleme teljesen elfoglalt engem. Beszélt általam, cselekedett általam, én magam csak a szolgáló voltam, a bűnös ember.

Krisztus titkai a következők: Születése, halála, csodatételei és feltámadása, kettős természet, melyet nekem kinyilatkoztatott, hogy én azt az embereknek hirdessem.

Figyelmeztetem az embereket, hogy erősek legyenek a benső ember dolgaiban, vagyis a szellemenben, a szellemi érzésekben és merítsenek abból az erőből, amelyet kívülről nyernek, az Istennek kegyelméből, amely bennünk működik, amire nézve a tudományos kutatások haladása folyamán pozitív bizonyítékokat fogtok nyerni. Jézus halála után megjelent az összes szellemeknek, akik a földben, a földön és a föld körül éltek és megváltást, erőt és felszabadulást hozott részükre. A szellemek és a lélekprincípium, - mely utóbbi az ásványokban, növényekben, állatokban és fluidokban van testbe öltözve, éltetik a mindenséget, az égitestek felületét, a látszólag üres űrt, az étert és az égitestek belsejét. Ez a legbensőbb élete a földnek. A föld szellemektől és lelkektől terhes, amelyek a föld felszínén testbe öltöznek és anyagi alakot nyernek. Minden légköri és időjárási jelenség nem más, mint villanydelejes összeütközés. Ilyen a vihar, a köd, a szélvész, a villám, a mennydörgés. Ezeknek éltető princípiuma a szellemvilág és annak fluidikus készítményei. (Fluidikus praeparatiók.) Ezeknek az erőknek a sűrítései (condensiói) által képződnek az előbb említett jelenségek. Az éltető elem ezekben a szellem, mint öntudatos lény és az életprincípium (életelv) mint ösztönszerű lény.

A légköri jelenségeket az emberek a saját szolgálatukba is állíthatják, ha egyszer az emberi önfejlés megtörik és az emberek a föld szellemeivel szabadon és általánosan közlekedni fognak. Ez meg is fog történni. Akkor majd ódikus-delejes és villany-delejes tartályokat fognak feltalálni a járványok és rossz időjárás megszüntetésére.

Sokat lehetne beszélni ezekről a dolgokról. Emberi számítás szerint azonban ennek a szép célnak elérése még nagyon messze van. Szavaimnak fantasztikus színezete lenne, ha többet mondanék. Így tehát csak röviden érintem ezeket a dolgokat. Aki ezekről, mint komoly, a dolgok mélyére hatoló kutató, többet kíván hallani, az forduljon ehhez a médiumhoz, aki által ezeket írom.

Már ma is lehetne komoly spiritistákból és erős médiumokból álló csoportokat alakítani, amelyek jótékony befolyást gyakorolhatnának légköri és járványos befolyások ellen az ő saját és jóakaró szellemeik fluidjai által. Levezető vezetékek rendszereit kellene megalkotni rendes elektromos telepek segítségével és fluidtartályokat készíteni vezető és levezető (földvezeték) drótokkal. Az ehhez szükséges eszközöket majd megtalálnátok. A föld már terhes ezzel a találmánnyal és nem én vagyok az első szellem, aki nektek ezeket mondja s a médium sem az első, aki által ezt nektek elmondják. Sokat foglalkoznak már ezzel a kérdéssel.

Példa erre Illés próféta, aki Istentől esőt kért a földre, mert nagy szárazság uralkodott és az emberek szomorúságban éltek. Már régóta nem esett az eső, minden elsikkadt, kiszáradt. Ekkor imádkozni kezdett a próféta. Hívta az Istent, mint őserőt és hatalmat, miáltal jó fluidokat vonzott magához és jó szellemeket is. Ezek a szellemek a kémiai anyagra éltetőleg hatva, azt a föld kipárolgásával sűrítették s így létrehozták a termékenyítő eső jelenségét. Bizonyoságra ez a mi szavainknak, hogy az időjárásra lehet hatást gyakorolni.

ÖTÖDIK FEJEZET

18. És meg ne részegedjetek bortól, miben kicsapongás van: hanem teljesejete be Szent Lélekkel.

AZ iszákosság különös állapot. A részegítő italoknak mértéktelen élvezése merénylet nemcsak a test ellen, hanem a szellemtest és a szellem ellen is. A bódító italok bódító anyaga megrészegíti, eltompítja a test anyagát, különösen az agyat és a napidegfonat (plexus solaris) idegeit, a bódító anyagban rejlő éterikus lények pedig átmennek az idegszellembé vagyis a szellemtestbe (perisprit) és a testbeöltözött szellem fluidjába húzódva, magát a szellemet is elbódítják. Ennek következtében az iszákosság háromszoros bűn: elbódítja a testet, a szellemtestet és a szellemet.

Ne csodálkozzatok azon, ha majd a szellemek és azok állapotainak kutatása során azt fogjátok találni, hogy a szellemek is elbódítják magukat a szeszes anyagokkal. Az idegszellem vezeti a külvilágtól kapott érzéseket a szellemhez. Ha tehát a szellem érzékies, akkor az idegszellemben keletkezett érzetek hűen kifejezik ezt. Ilyen szellemek az ő idegszellemmükkel magukhoz vonzzák az anyagban rejlő esszenciákat és azokat élvezeteik céljára használják fel, élvezik.

Az idegszellemben, amelyet szellemtestnek is nevezünk, alapjában véve ugyanazon szerve és ugyanolyan formája van, mint az anyagi testnek. Az anyagi test pedig a testbeöltés folyamán mint a szellemtest anyagi kifejezése ölt formát. Ebből megérthetitek, hogy mélyen bukott szellemcsoportokból vad, durva népek, míg tisztább és jobb szellemekből műveltebb nemzetek keletkeznek a testbeöltözés folytán. Az anyagi test levetése után a nemes, jó emberből még sokkal nemesebb és jobb szellem lesz, a durva, gonoszlelkű ember pedig még durvább és iszonyatosabb szellem lesz. Ezek értendőek a démonok és pokoli szellemek elnevezése alatt.

Az emberek a szellemek különböző lakóhelyeit pokolnak, tisztítóhelynek és mennyországnak nevezik. Elvben nem helytelenek ezek az elnevezések annyiból, mert így a szel-

lemek különböző állapotait és fokozatát megjelölhetjük, de nem szabad ezeket egymástól élesen elhatárolt lakóhelyeknek tekinteni.

A 21-ik verstől kezdve a fejezet végéig a házastársak egymáshoz való viszonyáról beszélek. **Mindenekelőtt kijelentem, hogy - ellentétben akkori felfogásommal - a házasság a legszentebb viszony mindazok közül, melyben a földi emberek élhetnek. Ezt a viszonyt Isten alapította az emberek számára.** A duálszellemek is egymáséi és egyesek épp úgy mind a házastársak is egymáséi és egyeknek kellene lenniük. A férfi csak egy asszonyé legyen és az asszony is csak egy férfié. A férfi ne zsarnokoskodjék az asszony felett, az asszony sem a férfi felett, mindegyik járjon a neki Isten által kijelölt úton. A nő emelje férjét erkölcsileg az ő tisztasága által, a férfi pedig emelje szellemileg feleségét az ő erényei által. Egymásért mindenüket fel kell áldozniuk. Mindent elhagyniuk azért, hogy egymáséi lehessenek, külön lákást készítenek maguknak, külön otthont és új családot alapítanak. Miként az egyiknek erényei a másikat is megdicsőítik, úgy egyiknek a bűne árnyat von a másikra is. Egymást kölcsönösen támogatva kell egymást kölcsönösen felemelniük, hogy szellemi duálviszonyuk az örök egyesülés és örök házassággal legyen harmonikus.

32. Felette nagy titok ez: de én a Krisztusról és az egyházzal szólok.

Nagy titok ez! Nagy és mély a szeretet titka, mely két lényt egymáshoz vonz és két szellemet egygyé köt össze. Ennek a mennyei örök szeretetnek földi kifejezését a tiszta, Istennek tetsző házasi életben találhatjuk meg. Ezért ismétlem nektek: Legyetek józanok és szemérmesek és éljetez tiszta házasságban.

NEGYEDIK FEJEZET

EBBEN a fejezetben a gyermekeknek adok jó tanácsot afelől, hogy miként viselkedjenek szülőkkel szemben. Jaj azoknak, akik ezeket nem követik!

A szülők áldása végtelen erő, mely végtelen szeretetet fakaszt s ez kíséri a gyermekeket életük végéig és védőpajzsul szolgál nekik igen sok gonosz ellen. Jó gyermekeket jó szellemek kísérik. Ilyen gyermekek működése áldásos lesz és a gonosz és tisztátalanság visszatannak róluk.

5. Ti szolgák engedelmesek legyetek a ti test szerint való uraitoknak félelemmel és rettegéssel, szíveteknek egyenességével, mint a Krisztusnak.

Az alattvalóknak is azt tanácsolom, hogy állásuk által magukra vett kötelességeiket betartsák. Azok a viszonyok, amelyek ma uralkodnak a földön, rangkülönbségeket szükségének. Nincsenek nélkül, hogy az egyik szellem úrnak, a másik pedig szolganak születik. Mindenki maradjon az ő rendeltetésében és végezze az ő kötelességét ebben a rendeltetésben, akár úr legyen, akár szolga, mert nem az embereknek szolgáltok, hanem az Isten akaratának.

12. Mert nem vér és test ellen van néküink tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, az élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak.

Vonzátok magatokhoz a jó szellemfluidokat, a tiszta szellemi erőket, amelyek titeket körülvesznek, hogy védőpajzsul szolgáljanak a gonosz szellemek fluidjainak és befolyásainak leküzdésére, mert nektek nemcsak gonosz emberek ellen, hanem gonosz szellemek ellen is küzdenetek kell.

16. Mindezekhez fölhevén a hitnek pajzsát, amellyel ama gonosznak minden tüzes nyilát megolthatjátok.

Mindenekelőtt pedig higgyetek és bízzatok, ez a legjobb pajzs az ellentét tüzes nyilai ellen.

20. Amelyért követséget viselek láncok között; hogy bátran szóljak arról, amiképpen kell szólanom.

Ezt mondom nektek, kik szintén egy láncszemet képeztek azoknak láncában, kiket Isten az Ő igéjének hordozóivá kirendelt.

Pál apostol kolossébeliekhez írt levelének magyarázata

ELSŐ FEJEZET

15. Aki képe a láthatatlan Istennek, minden teremtménynek előtte született.

ELISMERTEM Krisztusban Isten elsődjét, miként a próféták, a jámbor és szent férfiak és nők, a két János és valamennyi apostol is annak ismerte Őt.

Krisztus a kezdet szelleme; Ő itt volt már a bukás és a bűn előtt és résztvett a világok teremtésében, mint Isten Fia és munkatársa mindenben. A szellembukás után megkezdte megváltó munkáját, amelyet még ma is folytat. Ő tehát valósággal hasonló Istenhez. Aki tehát azt állítja, hogy Krisztus olyan, mint bármely más emberszellem, mint mi vagyunk, az téved, mert Ő előbb volt, mielőtt mi lettünk volna.

Sok ember és szellem fog jönni, kik tanításaikkal és felfogásukkal az újtestamentumot és a kereszténység alapelveit megtámadják. Ezek nagy kavarodást fognak okozni. Ezt azonban nem rosszakaratból, hanem tudatlanságból cselekszik. Nekik mondom a következőket: Minden létező egy nagy hármasságot képez! Ezt így nevezzük: Isten a teremtő; a világok létezése előtt teremtett szellemek, vagyis Isten szellemének elsődjei, kik éltek már a szellembukás előtt is és munkatársai voltak Istennek a teremtésnél, kik közé Krisztus, a Megváltó is tartozik; a világ teremtése után teremtett szellemek, vagyis a paradicsomi világok szellemei, kiket az Atya az elsődök bukása után teremtett és mint megszentelt, tiszta szellemek a Szentlelket alkotják.

Ez tehát az Atya, Fiú és Szentlélek. Nektek emberek pedig különösen kell hinniek a Teremtő Atyában, a megváltó és fiú Jézusban és saját létezésetekben, valamint a tisztult és megszentelt szellemekben.

MÁSODIK FEJEZET

FIGYELMEZTETTEM őket arra, hogy Isten titkait, melyeket a kereszténység nekik kinyilatkoztatott, tanulmányozzák és ne hagyják magukat a pogány és zsidó szofisták és farizeusok tudományosan hangzó beszédei által elbolondítani. Az akkori idők effajta tudósait ma a materialistákban találjuk fel, kik minden szellemi princípiumot tagadnak. Minden időkből voltak tehát támadói, üldözői és tagadói a szellemi tanoknak. Higgyetek Istenben, aki benneteket teremtett; a Fiúban, aki megváltott és önmagatokban, kiknek boldog és szent szellemekké kell válnotok. Ne hagyjátok magatokat elkápráztatni azoknak a beszédei által, kik csak az anyagot imádják.

HARMADIK FEJEZET

5. Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, paráznaságot, tisztátalanságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a fösvényiséget, ami bálványimádás.

Sokan félreértették ezeket a szavakat és sanyargatták testüket a legtermészetellenesebb módon. Gyötörték testüket és ilymódon akarták bűnös hajlamaikat, amelyeket a testben rejlenek gondoltak, elfojtani. A gonosz hajlam azonban önmagatokban, a bukott szellemben rejlik. Az emberi világ teremtése a szellembukás következménye volt és eszközül szolgál most a vezeklésre és bűnhődésre. Aki tehát szellemének bennsejében nem tud megjavulni és megtérni, annak nem használ semmit testének sanyargatása. A test csak szolgálja a szellemnek, semmi egyéb. A hiba nem a húsban, hanem a szellemben van, a bűn a húsban csak kifejezést nyer.

Ne sanyargasd tehát testedet, amelyet a természet neked adott, hanem kényszerítsd szellemedet, hogy tiszta, jó és erős legyen, akkor tested is az lesz, mert az élet és az akarat belülről jó. Fékezd meg szellemedet a jó iránt való erős akaráttal, enyhítsd meg az ima és hit által s akkor a tested is meg lesz szentelve.

11. Ahol nincs többé görög és zsidó, körülmetélkedés és körülmetélkedetlenség, idegen, scythiai, szolga, szabad, hanem minden és mindenekben Krisztus.

Isten előtt nincsen nemzetiség, előtte minden ember egyforma. Ő mindnyáját örökké egyforma szeretetével öleli magához. Csak alantas és szellemi értelmükben visszamaradt szellemek csüngnek haláluk után is még nemzetiségükön. Minden ország fölött rajokban található az ilyen fanatikus nemzeti szellemek. Ezt tanulmányaitok során tapasztalhattátok már. Ezek csak anyanyelvükön akarnak megnyilatkozni és megtartják nemzeti jellegüket is.

NEGYEDIK FEJEZET

11. És Jézus, kit Justusnak is hívnak, kik a zsidók közül valók: csak ezek azok a munkatársaim az Isten országában, akik nekem vigasztalásomra voltak.

ITT egy tanítványt említek, aki magát Jézusnak vagy Justusnak nevezte. Ez a név annak idején sűrűn előfordult. Ennek a fejezetnek a végén mondom nekik: „Emlékezzetek meg az én bilincseimről”. Ez azt jelenti, hogy gondolatok Krisztusra, aki engem hozzátok küldött, aki engem befolyásolt és tanított, és akinek szavát hoztam közétek. Vegyétek szavaimat tehát úgy, mint Krisztus kijelentését.

Pál apostol filippibeliekhez irt levelének magyarázata

ELSŐ FEJEZET

EBBEN a fejezetben azt a vágyamat és kívánságomat fejeztem ki, hogy Krisztussal egyesülhessek. Ez a hű vágyam beteljesült, Nála vagyok, egyesültem Vele, dicsérem és dicsőítem Őt mindörökké. Azóta Tőle még mélyebb bölcsességet és még nagyobb szeretetet tanultam.

15. Némelyek ugyan irigységből és versengésből is, de mások jóakaratból is hirdetik a Krisztust.

Sokan prédikálnak és képviselik a kereszténységet, de csak gyűlöletet és perlekedést okoznak. Új hittételeket állítanak fel és saját emberi felfogásaikat akarják embertársaikra törvényként ráerőszakolni. Jézus egyszerű szavait mindenféle formában csúrik-csavarják s ebből azután dogmákat csinálnak. Ilyenek sok szomorúságot és vizályt okoznak Krisztus igazság-szerető és hű tanítványainak.

MÁSODIK FEJEZET

INTÉSEKET tartalmaz az egyetértésre, összetartásra és szeretetre.

6. Aki, mikor Istennek formájában vala, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy ő az Istennel egyenlő.

Ezt a verset, amely kissé homályos, úgy kell értelmezni, hogy bár Jézus, az Istenhez hasonló Fiú, a világosság és dicsőség szellemei közül való, ez nem homályosíthatja el semmiképp az örökkévaló Teremtő dicsőségét és hatalmát azért, mert Ő az Atya és Teremtő, Jézus pedig Belőle származott.

7. Hanem ő magát megüresíté, szolgai formát vévén föl, emberekhez hasonlónak lévén.

„Jézus önmagát megüresíté” annyit tesz, hogy Ő maga alkotta Mária szűzies testében saját embertestét és emberré lett. Mindenki embernek tartotta Őt. Ő tehát saját teremtésű testében nem volt pusztán jelenség, hanem valóságos ember.

Ő az emberek bűneiért végigszenvedte a bűnös ember minden gyalázatát és szenvedését. Ezért meg kell hajolnia minden szellemnek Ő előtte, mert mindegyiknek van rá oka bőven, hogy Jézus áldozata előtt meghajoljon.

HARMADIK FEJEZET

Jézus tanításában való hit, az Ő igéinek követése helyettesíti a régi zsidó vallás formáit és a pogányok isteneit.

21. Ki elváltotatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez, amaz Ő hatalmas munkája szerint, mely által maga alá is vethet mindeneket.

Ez a vers alkalmat adhat arra a hitre, hogy a holttestek, az anyag, az emberek levetett testeik, ismét életre kelhetnek, feltámadhatnak. Ez természetesen nem fedi a valóságot. A testek átszellemülése alatt a szellemek feltámadását értjük, kiknek lelki testük, periszpritjük a régi emberi test átszellemült képét mutatja. A szellemek megdicsőülése pedig a szellemvilágban való előrehaladásukban és Krisztushoz hasonlóvá levésükben rejlik.

Az ehhez hasonló kitételek alatt mindig a szellemnek a szellemi testben való feltámadását értem. Ezt nevezem feltámadásnak és megdicsőülésnek. Az ember levetett holtteste az anyagi világé, amelyben feloszlik és átváltozik. Krisztus azonban, ki önmaga alkotta testét Máriában, sírjában azt ugyancsak önmaga oszlatta fel és feltámadt periszpritális testével, mely régi testének megdicsőült képe volt. Aki az anyagoknak a parányokból való összetételét (materializáció) érti, az ért annak szétbontásához is.

NEGYEDIK FEJEZET

INTETTEM a filippibelieket, hogy sorsukkal meg legyenek elégedve.

Vegyetek mindent köszönettel és ne panaszkodjatok, ne zúgolódjatok. A szellem békéje az Isten akaratában való megnyugvás!